

Η ΚΟΥΚΟΥΒΙΣΤΑ

Δελτίο Επικοινωνίας Μελών Συνδέσμου Καλοσκοπιτών Παρνασσίδας "Η ΑΓΙΑ ΤΡΙΑΣ"

Ιδιοκτήτης - Εκδότης:

ΣΥΝΔΕΣΜΟΣ ΚΑΛΟΣΚΟΠΙΤΩΝ ΠΑΡΝΑΣΣΙΔΑΣ "Η ΑΓΙΑ ΤΡΙΑΣ"

Διεύθυνση Γραφείου: Σωκράτους 79 - 81 Αθήνα 104 32, Τηλ. 52.38.158

(Υπεύθυνο σύμφωνα με το Νόμο: το εκάστοτε Διοικητικό Συμβούλιο)

ΠΕΡΙΟΔΟΣ Δ - ΧΡΟΝΟΣ 22ος - ΤΕΥΧΟΣ 100, ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΣ - ΜΑΡΤΙΟΣ 1996

ΟΙ ΕΚΑΤΟ ΧΑΙΡΕΤΙΣΜΟΙ

Αν κάθε τεύχος του παρόντος δελτίου είναι ένας χαιρετισμός προς τους συγχωριανούς μας, σήμερα σας απευθύνουμε τον εκατοστό χαιρετισμό, διότι πρόκειται για το εκατοστό τεύχος μας.

Είκοσι ένα χρόνια πέρασαν από τότε που υψώσαμε το πρώτο χαιρετιστήριο μαντήλι αγάπης προς τους συμπατριώτες μας, όχι μόνον απανταχού της Ελλάδος, αλλά και απανταχού του κόσμου, επειδή οι Κουκουβιστιανοί έχουν σκορπίσει σε ολόκληρη την υφήλιο.

Τα διεσπαρμένα τέκνα της Κουκουβίστας τα ενώνει ο καημός της ιδιαίτερης πατρίδας τους.

Και το Δελτίο τούτο είναι ο καλύτερος δεσμός, ο αδελφικός, ο αρραβώνας με την πατρίδα, ο ακατάλυτος.

Ιστορικοί λόγοι συμπάζεψαν μία δράκα ανθρώπων σε εκείνη την δυσπρόσιτη και ηλιόλουστη πλαγιά, κάτω από το Ξεροβούνι, με τα καρπερά χωράφια για την καλλιέργεια, το άφθονο νερό του Κεφαλόβρυσου για το πότισμα και με τους πλούσιους βοσκότοπους για την κτηνοτροφία.

Ιστορικοί πάλι λόγοι ώθησαν τους Κουκουβιστιανούς να σκορπίσουν ανά τον κόσμο, προς αναζήτηση καλύτερης τύχης. Όμως στο μεταξύ το θαύμα είχε συντελεσθεί. Εκείνη η δράκα των θερμών ψυχών συνέστησε μία κοινότητα ζωής και ένα τρόπο πνευματικής υπέρβασης που το βάθος του και την ουσία του δεν μπορούν να τα λησμονήσουν όλοι όσοι πήραν το δρόμο της ξενιτιάς. Και δεν τα λησμονούν επειδή στους τόπους της μετοικεσίας βρήκαν τα πάντα εκτός από αυτή την "Κουκουβιστιανή ουσία" της ζωής. Γι' αυτό την νοσταλγούν ακαταπαύστως.

Βέβαια, δεν νοσταλγούν τη σκληρή δουλειά στα χωράφια με την ελάχιστη απόδοση. Άλλωστε γι' αυτό εκπαιρίστηκαν και πήγαν σε τόπους, όπου δουλεύουν λιγότερο

και απολαμβάνουν περισσότερα. Νοσταλγούν μία βαθειά ψυχική ευτυχία, που εκείνος ο ολίγος τόπος τους παρείχε πλουσιοπάροχα και που δεν μπορούν να βρουν στους μεγάλους τόπους της μετοικήσεως.

Αυτό είναι το κοινό μυστικό των Κουκουβιστιανών. Η κοινή τους πατρίδα, που δεν είναι μόνο τόπος, αλλά είναι και ψυχή, είναι και πνεύμα, είναι και κάτι κρυφό που δεν λέγεται, αλλά που όλοι μας το ξέρουμε. Είναι εκείνη η βαθειά ευλογία μιάς αποκαλύψεως του νοήματος της υπάρξεώς μας.

Ο άνθρωπος δεν μπορεί να ζήσει χωρίς να δώσει νόημα στην ύπαρξή του. Και εμάς το νόημα μας το παρέχει η Κουκουβίστα, η έρημη και αγία μητέρα μας, η πατρίδα των πατρίδων. Οι ημέρες που έχουμε περάσει στην Κουκουβίστα δεν θα βασιλέψουν ποτέ. Μόνο το φως το μελιχρό αυτών των φωτερών ημερών φωτίζει τα θήματά μας στον κόσμο.

Το Δελτίο μας θέλει να συντηρήσει και να ενισχύσει αυτόν τον διαμαντένιο δεσμό ανάμεσα στα μέλη της Κοινοότητάς μας. Και το έργο τούτο το επιτελεί θαυμάσια, άμα κρίνουμε από την ενθουσιώδη ανταπόκριση των συγχωριανών μας. Είναι σαν το περιστέρι που μεταφέρει μηνύματα και αποκαθιστά την επικοινωνία μεταξύ των συγχωριανών μας, σκορπισμένοι καθώς βρίσκονται στα πέρατα της γης.

Μπορεί κανείς να φαντασθεί την απομόνωση και την άγνοια γύρω από τα ζητήματα των Κουκουβιστιανών και της Κουκουβίστας, αν έλειπε το παρόν Δελτίο.

Γι' αυτό είμαστε ευτυχείς που σήμερα απευθύνουμε προς τους συγχωριανούς μας τον εκατοστό χαιρετισμό.

ΚΑΛΟ ΠΑΣΧΑ

Ο ΣΥΝΔΕΣΜΟΣ ΜΑΣ ΚΑΙ ΤΟ ΔΕΛΤΙΟ ΕΥΧΟΝΤΑΙ ΣΤΟΥΣ ΑΠΑΝΤΑΧΟΥ ΧΩΡΙΑΝΟΥΣ ΜΑΣ "ΚΑΛΟ ΠΑΣΧΑ".

Η ημέρα της Αναστάσεως εξέφραζε την βαθύτερη ελπίδα των Κουκουβιστιανών για μια ζωή καλλίτερη. Επειδή η ελπίδα αυτή εξακοιουθεί να καίει τις ψυχές των χωριανών μας καθούμε όλους τους χωριανούς και φίλους στο χωριό τη Δευτέρα 15 Απριλίου 1996 για να τσουγκρίσουμε το πασχαλινό αυγό στην αίθουσα του Σχολείου μετά το εκκλησίασμα.

Η ΓΕΝΙΚΗ ΣΥΝΕΛΕΥΣΗ ΤΟΥ ΣΥΝΔΕΣΜΟΥ ΜΑΣ

Την Κυριακή 14 Ιανουαρίου 1996 πραγματοποιήθηκε στο ξενοδοχείο STANLEY η ετήσια Γενική Συνέλευση του Συνδέσμου μας.

Στην κορυφαία μας αυτή εκδήλωση παρατηρήθηκε μεγάλη προσέλευση συγχωριανών μας, γεγονός που αποδεικνύει την θερμή αγάπη που τρέφουν για το Σύνδεσμο, που αποτελεί τον συνδετικό κρίκο ανάμεσα στους Καλοσκοπίτες, όπου αυτοί και αν βρίσκονται.

ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΑ

Πρόεδρος της Γενικής Συνέλευσης εξελέγη ο συγχωριανός μας ορκωτός λογιστής **Ευθύμιος Κολλύρης** και Γραμματέας ο **Νικ. Τζαμτζής**, ο οποίος, αφού ευχαρίστησε για την εκλογή του, ζήτησε και τηρήθηκε ενός λεπτού σιγή στη μνήμη των θανόντων συγχωριανών μας και έδωσε τον λόγο στον Πρόεδρο του απερχόμενου Δ.Σ. κ. **Νικ. Αυγερινό**, καθώς και στη Γεν. Γραμματέα **Αλεξ. Τούμπα**, οι οποίοι ανέπτυξαν τη δραστηριότητα του Συνδέσμου στη χρονιά που πέρασε.

Από μέρους της Κοινότητας μίλησε ο Πρόεδρός της για διάφορα θέματα.

ΤΑ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΑ ΜΑΣ

Ακολουθώντας η Εξελεγκτική Επιτροπή αποτελούμενη από τους χωριανούς μας **Γεώργιο Ραφτόπουλο**, **Λάμπρο Αχλαδά** και **Φιλίτσα Αλεξίου** ανέφερε με λεπτομέρεια τα έσοδα και τα έξοδα του Συνδέσμου από 1-1-1995 έως 31-12-1995, τα οποία έχουν ως ακολούθως:

Έσοδα	
Υπόλοιπο ταμείου 31-12-1994	317.428
Εισπράξεις για το 1995	4.056.563
Σύνολο	4.373.991
Έξοδα	4.276.941
Υπόλοιπο ταμείου 31-12-1995	97.050

Στην Τράπεζα είναι κατατεθειμένα επίσης 666.324 δρχ. που έχουν συγκεντρωθεί για αγορά ιδιόκτητου γραφείου του Συνδέσμου.

Ο Πρόεδρος της Ελεγκτικής Επιτροπής ανέφερε στο σώμα ότι έγινε έλεγχος των δαπανών, ότι αυτές βασίζονται σε νόμιμα δικαιολογητικά, ότι δαπανήθηκαν για τους σκοπούς του Συνδέσμου και ζήτησε από τη Γενική Συνέλευση να εγκρίνει τον απολογισμό της χρονικής περιόδου 1-1-1995 έως 31-12-1995.

Η πρόταση έγινε ομόφωνα δεκτή.

Η ΨΗΦΟΦΟΡΙΑ

Ακολούθησε η ψηφοφορία για την ανάδειξη νέου Διοικ. Συμβουλίου. Από την διαλογή των ψήφων προέκυψαν τα παρακάτω αποτελέσματα:

ΤΑΚΤΙΚΑ ΜΕΛΗ

Νικόλαος Αντωνίου, **Βούλα Γρηγοροπούλου**, **Γιώργος Κολλύρης**, **Λάμπρος Κωστούρος**, **Φάνης Λευκαδίτης**, **Αθαν. Μαλεβίτσας**, **Κων. Τούμπας**.

ΑΝΑΠΛΗΡΩΜΑΤΙΚΑ ΜΕΛΗ:

Κων. Κόλλιας, **Νίκη Χριστοφόρου**

ΕΞΕΛΕΓΚΤΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ

Τακτικά μέλη:

Φιλίτσα Αλεξίου

Νικόλαος Αυγερινός

Λάμπρος Αχλαδάς

Αναπληρωματικά μέλη:

Νικόλαος Τζαμτζής και **Ευστ. Ράπτης**.

ΠΡΙΝ ΑΠΟ ΕΙΚΟΣΙ ΔΥΟ ΧΡΟΝΙΑ

Ελάχιστο δείγμα μνήμης του πρώτου φύλλου "Η Κουκουβίστα" που κυκλοφόρησε τον Ιούνιο του 1975.

Αριθμ. Δελτίου 1

Η Κουκουβίστα

Ιούνιος 1975

ΔΕΛΤΙΟΝ ΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΑΣ ΜΕΛΩΝ ΣΥΝΔΕΣΜΟΥ ΚΑΛΟΣΚΟΠΙΩΤΩΝ ΠΑΡΝΑΣΣΙΔΟΣ (Η ΑΓΙΑ ΤΡΙΑΣ)

"Όλοι γνωρίζουμε πόσο δύσκολο είναι να συγκεντρωθούν τα μέλη του συνδέσμου μας και να ενημερωθούν γύρω από τα προβλήματα που μας απασχολούν.

Το Διοικητικό Συμβούλιο του Συνδέσμου για να διευκολύνει την επικοινωνία των μελών μεταξύ τους και για να κρατήσει ζωντανό το ενδιαφέ-

ρον για την ιδιαίτερη πατρίδα μας απέφασε κάθε φορά που υπάρχει κάτι αξιόλογο, είτε από τη δράση του είτε από τα προβλήματα του χωριού μας, να εκδίδει και να κυκλοφορήσει στα μέλη και τους φίλους του Συνδέσμου ένα «Δελτίον επικοινωνίας» σαν αυτό που έχετε στα χέρια σας.

Η ευθύνη για τη σύνταξη

του δελτίου αυτού όπως και η ευθύνη για την επικοινωνία του Συνδέσμου με τις διάφορες αρχές έχει ανατεθεί στο μέλος του Διοικητικού Συμβουλίου κ. Αθανάσιο Μαλεβίτση, προς τον οποίο μπορούν να απευθύνονται όσοι ενδιαφέρονται σχετικά:

Σκρᾱ 52, Καλλιθέα, τηλέφωνο 95.61.500.

ΤΟ ΝΕΟ Δ.Σ. ΤΟΥ ΣΥΝΔΕΣΜΟΥ ΜΑΣ

Το νέο Δ. Σ. που αναδείχθηκε από τις εκλογές της 14ης Ιανουαρίου 1996 συγκροτήθηκε σε σώμα ως ακολούθως:

Αθανάσιος Ν. Μαλεβίτσης, Πρόεδρος
Νικόλαος Κ. Αντωνίου, Αντιπρόεδρος
Γεώργιος Ν. Κολλύρης, Γεν. Γραμματέας
Βούλα Γρηγοροπούλου, Ταμίας
Λάμπρος Κωστούρος, Μέλος
Φάνης Λευκαδίτης, Μέλος
Κων. Τούμπας, Μέλος

Όπως δήλωσαν στο Δελτίο μας τα μέλη του νέου Δ.Σ. η δραστηριότητα του Συνδέσμου μας στη νέα διετία που άρχισε θα κατευθυνθεί προς την δημιουργία έργων που θα εξωραίσουν το χωριό μας.

Επίσης το νέο Δ.Σ. θα δώσει έμφαση στη σύσφιξη των σχέσεων των χωριανών μας μεταξύ τους, πάντα βέβαια μέσα στα πλαίσια της παράδοσης του χωριού μας και θα συνεχίσει το λαμπρό κοινωνικό έργο που ξεκίνησαν οι παλαιοί συνεργάτες και ιδρυτές του Συνδέσμου μας.

ΝΕΟ ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΚΑΙ ΣΤΟΝ ΣΥΛΛΟΓΟ ΚΑΛΟΣΚΟΠΙΤΩΝ ΛΑΜΙΑΣ

Στις 28 Ιανουαρίου 1996 έγιναν αρχαιρεσίες στον Σύλλογο Καλοσκοπιτών Λαμίας και από την κάλπη αναδείχθηκε το παρακάτω Συμβούλιο:

Μαρία Κολύρη-Νικοπούλου, Πρόεδρος
Δημ. Ι. Χαμηλός, Α' Αντιπρόεδρος
Τούλα Κ. Αλεξίου, Β' Αντιπρόεδρος
Ευθ. Ι. Χαμηλός, Γενικός γραμματέας
Γιάννα Ματθαίου, Ταμίας
Ελένη Ανταχτοπούλου
(κόρη της Καλλιόπης Μαντά), Μέλος
Κων. Δ. Χαμηλός, Μέλος

Εξελεγκτική επιτροπή:

Αντώνιος Νικόπουλος
Γεώργιος Ε. Κωστούρος
Φωτεινή Δ. Χαμηλού

Όπως βλέπετε οι χωριανοί μας της Λαμίας πρωτοτύπησαν. Εκτίμησαν το έργο της Μαρίας και την εξέλεξαν Πρόεδρο, τίτλος που μέχρι τώρα εθεωρείτο προνόμιο που ανήκε μόνο στους άνδρες.

Μπράβο Μαρία τώρα που γιορτάζουμε και την ημέρα της γυναίκας μας έδειξες ότι οι γυναίκες της Κουκουβίστας δεν υστερούν σε κανένα πεδίο.

ΤΟ ΧΩΡΙΟ ΜΑΣ ΠΡΟΒΑΛΛΕΤΑΙ

Ο συγχωριανός μας Γιώργος Χασιακός, ταχτικός συνεργάτης στο περιοδικό "ΣΤΕΡΕΑ ΕΛΛΑΣ", έδωσε έγχρωμες εικόνες από όμορφα Καλοσκοπίτικα τοπία, που δημοσιεύτηκαν στο εξώφυλλο των τευχών Νοεμβρίου 1995 (φθινοπωρινό τοπίο) και Δεκεμβρίου 1995 (χιονισμένο τοπίο στην Καλοσκοπή Παρασσίδας).

Η Καλοσκοπή μας προβάλλεται στον ευρύτερο χώρο και γίνεται πασίγνωστη με τα όμορφα τοπία της.

Ευχαριστούμε τον κ. Χασιακό που μας έδωσε την πληροφορία και παρακαλούμε όλους τους χωριανούς μας να συλλέξουν σχετικά δημοσιεύματα που αναφέρονται σε θέματα του χωριού μας και να μας τα στέλνουν σημειώνοντας επάνω τον τίτλο του εντύπου, από το οποίο το έκοψαν και την ημερομηνία δημοσίευσής τους.

ΣΤΟ ΛΥΤΡΩΤΗ ΤΟΥ ΚΟΣΜΟΥ

Χριστέ μου, που από ψηλά το σύμπαν διαφεντεύεις,
στη γη Εσύ μας κυβερνάς κι αιώνια βασιλεύεις.

Εσύ τον κόσμο λύτρωσες από την αμαρτία
κι ο ερχομός Σου εδώ στη γη υπήρξε ευλογία.

Εσύ ανάστησες νεκρούς κι έδωκες φως σε άλλους,
ο κυβερνήτης είσαι Σου του ψυχικού μας κάλλους.

Καταραμένοι άνθρωποι, κακούργοι, δολοφόνοι,
Σου πέρασαν μέσ' την καρδιά φαρμακερό περόνι
και Σου, Χριστέ Πανάγαθε, δεν κράτησες κακία,
συχώρεση τους έδωκες, χωρίς καμιά πικρία!

Γιώργος Χασιακός

Ο Πρόεδρος τηρεί τις υποσχέσεις του

Όπως δείχνουν τα γεγονότα ο Πρόεδρος της Κοινότητας αγαπάει το χωριό. Έχει τον τρόπο του να ακούει τους συννομιλτές του και να ενδιαφέρεται για τα θέματα που μας απασχολούν.

Είναι άρρηκτα δεμένος μαζί μας στην αντιμετώπιση όλων των θεμάτων.

Εκείνο όμως που πρέπει να τονισθεί, πράγμα σπάνιο για πολιτικό της εποχής μας, είναι ότι, όπως είχε διακηρύξει προεκλογικά, θα περνούσε τις μέρες και τις νύχτες του χειμώνα στο χωριό κοντά στους χωριανούς.

Το λόγο του αυτό τον τηρεί και με τη σύζυγό του είναι πια εγκατεστημένος στο χωριό, αναπερνώντας το ηθικό των ηλικιωμένων και τους παρηγορεί για τις πίκρες της καθημερινής μοναχικής ζωής τους.

Ενημερώνει το Νομάρχη για τις ελλείψεις μας και δεν αφήνει ανενόχλητες τις Κυβερνητικές Αρχές και όποτε τον χρειαστούμε τον βρίσκουμε είτε στο Κοινοτικό γραφείο είτε στο σπίτι του.

Ξεφάντωσαν οι Λαμιώτες

Στο χορό που διοργάνωσε ο Σύλλογος Καλοσκοπιτών Λαμίας στις 16-3-1996 στο κέντρο ΜΥΘΟΣ της Λαμίας δεν έλειψε το κέφι και η χαρά.

Συγκροτημένες οι οικογένειες των Κωστουραίων, Χαμηλαίων, Μωραίων και πολλές άλλες ανταποκρίθηκαν στο προσκλητήριο του Συλλόγου τους και πήραν μέρος στη μεγάλη εκδήλωση.

Παραβρέθηκαν ο Πρόεδρος της Κοινότητας Γ. Αυγερινός με τη σύζυγό του καθώς και ο Πρόεδρος του Συνδέσμου Αθ. Μαλεβίτης και ο Γεν. Γραμματέας Γ. Κολλάρης.

Την παράσταση της βραδιάς έκλεψαν με τις χορευτικές τους επιτυχίες τα χωριανά μας παιδιά.

Η Έφη, η Εύη, η Βιβή, η Φρόσω, η Αγγελική, οι Γιώργηδες, οι Γιάννηδες και άλλα παιδιά άφησαν για λίγο τα μαθήματά τους και έδειξαν ότι θα κρατήσουν όρθια την παράδοση της Κουκουβίστας.

Ανάπλαση πλατειών

Από το Υπουργείο ΠΕΧΩΔΕ χορηγήθηκε πίστωση στην Κοινότητά μας ύψους 4.000.000 δρχ. με σκοπό να διατεθούν για τη διαμόρφωση πλατειών.

Πληροφορούμαστε μάλιστα ότι για την έγκριση της πίστωσης αυτής συνέβαλε αποφασιστικά ο χωριανός μας μηχανικός Ευθύμιος Χαρ. Ματθαίου που πάντα νοιάζεται για το χωριό μας και τους χωριανούς μας.

Από το Δελτίο μας ένα μεγάλο «ευχαριστώ» και ένα μεγάλο «εύγε» προς τον εκλεκτό μας συγχωριανό.

Ελπίζουμε ο κ. Πρόεδρος και το Κοινοτικό Συμβούλιο να μη γεμίσουν τον τόπο τσιμέντα και μας μετατρέψουν το χωριό σε προάσιο μεγαλουπόλεως και αξιοθρήνητη γελοιογραφία Ευρωπαϊκών κατασκευασμάτων.

Οι πέτρες, οι πλάκες, το ξύλο και άλλα παραδοσιακά υλικά αφθονούν σήμερα στην αγορά και στο χωριό και η χρησιμοποίησή τους αντανάκλα την αγάπη των ανθρώπων προς το τοπίο και βοηθούν να αποφεύγονται τα λάθη του παρελθόντος με το πηξίμο της τσιμεντόστρωσης.

Ο Σύνδεσμός μας είναι διατεθειμένος σε συνεννόηση με τον Κ. Ε. Ματθαίου να συνεργασθεί με την Κοινότητα και να αναθέσει σε αρχιτέκτονα τη σύνταξη της σχετικής μελέτης.

Με την ευκαιρία θα θέλαμε να συγχαρούμε το Κοινοτικό Συμβούλιο και να ευχαριστούμε την πρωτοβουλία τους για τη δενδροφύτευση της πλατείας με μουριές και φτελιές.

Για να μπορέσουμε όμως να χαρούμε τα δένδρα και να τα δούμε να μεγαλώνουν είναι απαραίτητο να τους γίνει μιά περίφραξη ώστε να μην είναι εκτεθειμένα σε ζώα και ανθρώπους καθώς και στα στοιχεία της φύσης.

ΜΝΗΜΗ ΓΙΑΝΝΗ ΧΑΜΗΛΟΥ

Κύλησαν κίολας 3 χρόνια από τότε που χάσαμε από κοντά μας το μπαρμπα Γιάννη.

Οι οικείοι του τέλεσαν στις 24-3-1996 μνημόσυνο για την ανάπαυση της ψυχής του στον Άγιο Γεώργιο Καλοσκοπής.

Εμείς δεν θα ξεχάσουμε ποτέ τον πλούτο των ψυχικών χαρισμάτων, τις διοικητικές του αρετές και τις ανεκτίμητες υπηρεσίες που προσέφερε στο Σύλλογο Λαμίας και στο χωριό.

Ευχόμαστε ν' αναπαύσει ο Κύριος την ψυχή του και το έργο του να βρει συνεχιστές.

Η ΠΡΟΟΔΟΣ ΧΡΕΙΑΖΕΤΑΙ ΤΟΛΜΗ

Η μοίρα των πρωτοπόρων είναι να επισύρουν την κοροϊδία ή την κατακραυγή εκείνων οι οποίοι δεν τολμούν. Αν δεν υπήρχαν πρωτοπόροι, δεν θα υπήρχε πρόοδος.

Αυτά τα διδάγματα δεν βγαίνουν μόνο από την ιστορία. Όταν κάποτε ρώτησαν τον Πρόεδρο Κέννεντυ γιατί ξοδεύει τόσα χρήματα του Αμερικανικού λαού στην περιπέτεια του διαστήματος, αφού δεν ελπίζει να βρει εύφορη γη για καλλιέργεια στη σελήνη, εκείνος απάντησε περίπου τα εξής: Αν δεν είχε ξεκινήσει το ταξίδι του στο άγνωστο ο Κολόμβος, δεν θα υπήρχαμε εμείς στην Αμερική.

Τέτοιες ιστορίες συμβαίνουν κάθε μέρα γύρω μας εδώ στο χωριό μας. Είναι χρήσιμο να μαθαίνουμε από τα γεγονότα και να γινόμαστε σοφότεροι. Έτσι π.χ. όλοι σήμερα στο χωριό αναγνωρίζουν τη σημασία που έχει η συμβολή των γεωπόνων για τις γεωργικές καλλιέργειες και κανένας δεν αμφισβallesti ότι για να προκόψουν οι δενδροφυτείες χρειάζονται σωστό και επιστημονικό κλάδεμα. Λίγοι όμως γνωρίζουν ότι ο πρώτος που δέχτηκε αυτή την άποψη κόντεψε να χαλάσει το σπίτι του.

Ήταν κάπου στα 1939 και ο γεωπόνος της Νομαρχίας, νομίζω πως τον έλεγαν Φώτη Μπάμπαρη, σε συνεργασία με τον δάσκαλο Νίκο Χασιακό μίλησε σε συγκέντρωση του χωριού και προσπάθησε να πείσει τους χωριανούς μας ότι πρέπει να κλαδεύουν και να μπολιάζουν τα δένδρα (άγριες κορομπλιές και μηλιές), αν θέλουν περισσότερα και καλύτερα φρούτα. Όλοι θεωρητικά συμφώνησαν μαζί του αλλά στο κρίσιμο ερώτημα ποιος θα δεχθεί να δοκιμάσουν το νέο σύστημα σε δική του μηλιά ή κορομπλιά απλώθηκε στην αίθουσα του σχολείου νεκρική σιγή.

Όπως πάντα έτσι και τότε βρέθηκε ο πρωτοπόρος ο Κο-

λόμβος της Κουκουβίστας. Ήταν ο αξέχαστος **Νίκος Αυγερινός (Ζώγος)**. Σπκώθηκε και οδηγεί το γεωπόνο στον κήπο του. Ακολούθησαν από κοντά όλοι για να δουν με τα μάτια τους το πείραμα. Την ώρα που το έργο του επιστημονικού εγχειρήματος προχωρούσε εμφανίζεται στη σκηνή αλλόφρων η πεθερά του τολμηρού, η συμπαθέστατη κατά τα άλλα κυρά Ζώγαινα, η οποία φυσικά δεν ήταν δυνατόν να αντιληφθεί τη σημασία του εγχειρήματος. Μπορείτε να φαντασθείτε τί επακολούθησε. Ο Νίκος Αυγερινός διακινδύνευσε την πρεμία του σπιτιού του για την τέχνη του.

Το γεγονός διαδόθηκε σύντομα από στόμα σε στόμα σε όλο το χωριό και όλοι άρχισαν να ανησυχούν για τα τεράστια δένδρα τους που για να μαζεύουν τους μικρούς και άγριους καρπούς τους χρησιμοποιούσαν σκάλες ή σε πολλές περιπτώσεις τα χτυπούσαν με τους λούρους που προόριζαν για το τίναγμα των καρυδιών.

Οι μεγαλύτεροι στην ηλικία διαμαρτυρήθηκαν στον Πρόεδρο τονίζοντας το κακό που επιχειρούσε ο γεωπόνος, ο οποίος ένιωθε πολύ απογοητευμένος για την τύχη της προσπάθειάς του. Την άλλη μέρα ο δάσκαλος Νίκος Χασιακός κάλεσε όλους τους χωριανούς στην αίθουσα του Σχολείου και τους μίλησε ότι τα δένδρα αναπτύσσονται και αυξάνουν την καρποφορία τους με το κλάδεμα και τα μπολιάσματα και τους διαβεβαίωσε ότι θα δουν την αλλαγή μέσα σε δύο χρόνια.

Φυσικά όπως συμβαίνει πάντα η πρόοδος νίκησε τη συντήρηση και το παράδειγμα του Νίκου Αυγερινού το μιμήθηκαν προς τιμή τους όλοι οι συγχωριανοί μας και σήμερα απολαμβάνουμε τους καρπούς αυτής της πρόοδου.

Αδαράσιος Μαλεβίτης

Ο ζωγράφος Σπύρος Παπαλουκάς και οι τοιχογραφίες της Άμφισσας

Φέτος συμπληρώθηκαν 38 χρόνια από το θάνατο (1892-1957) του μεγάλου ζωγράφου **Σπύρου Παπαλουκά** που η συμβολή του στη διαμόρφωση της σύγχρονης νεοελληνικής τέχνης και αγιογραφίας υπήρξε μεγάλη.

Ο φωτισμένος δάσκαλος γεννήθηκε στη **Δεσφίνα Παρνασσίδας**, φοίτησε στο δημοτικό σχολείο του χωριού του, όπου παίρνει τα πρώτα μαθήματα και απολυτήριο από το σχολαρχείο της κωμόπολης Χρυσού. Φοιτά στην ανώτατη Σχολή Καλών Τεχνών και κατά τη διάρκεια των σπουδών του κερδίζει 7 βραβεία.

Συνεχίζει τις σπουδές του στο Παρίσι.

Παίρνει μέρος στη Μικρασιατική εκστρατεία ως πολεμικός ζωγράφος. Με σπουδές και αδιάκοπη εργασία ο Παπαλουκάς καθιερώνεται ως σπουδαίος καλλιτέχνης σε όλες τις εικαστικές τέχνες, αγιογραφία, προσωπογραφία, ελαιογραφία κ.λ.π.

Ο λόγος για τον οποίο αναφερθήκαμε σήμε-

ρα στο συμπατριώτη μας ζωγράφο είναι γιατί αυτός εκτός από τα τοπία των ορεινών χωριών της Παρνασσίδας που έχει ζωγραφίσει, έχει αγιογραφήσει (τοιχογραφία και φορητές εικόνες) τη Μητρόπολη της Άμφισσας (χτίστηκε το 1868).

Ο Ευαγγελισμός, η Κοίμηση της Θεοτόκου και μεγάλη ποικιλία διακοσμητικών μοτίβων έχουν καταστήσει την Μητρόπολη της Άμφισσας από τα πιο αξιολόγητα παραδοσιακά μνημεία της χώρας μας.

Και επειδή όλοι μας σχεδόν επισκεπτόμαστε την πρωτεύουσα του νομού μας, καλό θα είναι να κάνουμε μια ευλαβική επίσκεψη στον ιερό ναό της Μητροπόλης να θαυμάσουμε το έργο του μεγάλου ζωγράφου, γιατί όπως υψώνουν φωνή διαμαρτυρίας οι φιλότεχνοι, η ειconoγράφηση της Μητροπόλης καταστρέφεται από την υγρασία και την έλλειψη ενδιαφέροντος για συντήρηση (βλέπε ένθετο εφημ. ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ 14-1-1996

Αφιέρωμα: Σπύρος Παπαλουκάς).

Η Ιστορία της Άμφισσας

Απ' το περιοδικό "Σελίδες απ' τη Φωκίδα" τεύχος 76 Οκτώβριος - Δεκέμβριος 1995 πληροφορούμαστε ότι περί το τέλος του έτους 1996 θα κυκλοφορήσει τυπωμένη η **ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΗΣ ΑΜΦΙΣΣΑΣ** που γράφτηκε στα μέσα της δεκαετίας του 1950 από τον ιστορικό **Πέτρο Καλονάρο** και αγοράστηκε από τον τότε Δήμαρχο Άμφισσας **Δ. Λιανολόπουλο** με σκοπό τα έσοδα από την πώληση να περιέλθουν στο Δήμο Άμφισσας και να διατεθούν για πολιτιστικούς σκοπούς.

Το αρχικό έργο είχε γραφεί στην καθαρεύουσα και τώρα μεταγλωτισμένο από την φιλόλογο κ. **Βάρσου** (σύζυγο του φαρμακοποιού και εκδότη **Δρόσου Κραβαρτόγιαννου**) θα παραδοθεί ολοκληρωμένο σε τρεις τόμους.

Η είδηση μας έδωσε ιδιαίτερη χαρά γιατί θα μας δοθεί η ευκαιρία να μάθουμε την ιστορία της πρωτεύουσας του νομού μας γραμμένη από δοκιμασμένους ιστοριογράφους.

Θα ήταν όμως παράλειψη του Δελτίου μας να μην αναφέρει ότι συνοπτικά ιστορικά θέματα γύρω από την ιστορία της Άμφισσας έχει γράψει και ο χωριανός μας λαογράφος **Γιώργος Χασιακός** στο περιοδικό "Σελίδες απ' τη Φωκίδα" τεύχος 67 Ιούλιος - Σεπτέμβριος 1993.

Προσχέδιο για τον Άγγελο του Ευαγγελισμού
στη Μητρόπολη της Άμφισσας
(Συλλογή: Μαρ. Λαμπράκη-Πλάκα)

Κέφια γυναικών

Οι γυναίκες του χωριού μας για να κάνουν πιο ξεχωριστές τις μέρες του καλοκαιριού και για να σπάσουν τη γενική κατήφεια που περνάνε εμπνεύστηκαν μια πρωτοτυπία.

Καθιέρωσαν κάθε Πέμπτη της εβδομάδας να αφήνουν την κατασρόφα με τα φασόλια να σιγοβράζουν στο σπίτι και αυτές να συγκεντρώνονται στο καφενείο του Σκούφου για ένα πρωινό καφέ.

Είδαν όμως ότι η συγκέντρωση παίρνει περισσότερο χρώμα αν επενδυθεί με Δημοτική μουσική, ώσπου η συνάντηση από απλή συγκέντρωση μετατράπηκε σε τρικούβερο γλέντι και μάλιστα άρχισε να γίνεται γνωστό και στα γύρω χωριά, όπου και ιερείς ακόμη πήραν τις γυναίκες τους και ήρθαν να συμπαρασταθούν στο χορό.

Δεν έλειψαν και οι Αρχές του Νομού μας, ο Νομάρχης κ. **Απ. Καραχάλιος**, και η Δήμαρχος Άμφισσας κ. **Γαζή**. Βρέθηκαν και αυτοί μια Πέμπτη και έσηραν τσάμικο και καλαματιανό.

Ο ετήσιος χορός μας

Το πιο ζεστό, το πιο χαρούμενο αντάμωμα των συγχωριανών μας γίνεται κάθε χρόνο στον Αποκριάτικο χορό μας. Ο ετήσιος αυτός πανηγυρισμός φέτος έγινε στην κοσμική ταβέρνα ΦΑΡΟΣ.

Η προσέλευση των συμπολιτών μας και των φίλων του Συνδέσμου μας λόγω του τριημέρου Αποκριάς -Καθαρής Δευτέρας δεν ήταν η αναμενόμενη.

Ωστόσο εκείνοι που προσήλθαν δεν ήταν λίγοι. Χαρούμενοι όλοι τους, γελαστοί και ευδιάθετοι διασκεδάσαν πολύ πιο καλύτερα.

Χόρευαν με κέφια και διάθεση μέσα σε μια πανηγυρική ατμόσφαιρα με βιολιά και κλαρίνα αθάνατους δημοτικούς σκοπούς. «Νά 'ταν τα νιάτα δυό φορές τα γερατιά καμιά».

Το λαχείο του Συνδέσμου μας (2.000 λαχνού) με πολύτιμα δώρα είχε απόλυτη επιτυχία.

Το χορό μας τίμησαν με την παρουσία τους ο χωριανός μας κατά την καταγωγή βουλευτής **Δ. Κουμπούρης**, ενώ με τηλεγραφήματα εξέφρασαν τη συμπαράστασή τους ο πρώην Υπουργός **Νικ. Γκελεστάθης**, ο βουλευτής Φωκίδας **Φώτης Αρβανίτης** καθώς και ο Νομάρχης Φωκίδας **Απ. Καραχάλιος**.

Το Αποκριάτικο αυτό ξεφάντωμα κράτησε μέχρι τις 3 τα ημερώματα.

Οι εορταστές χωριανοί μας και φίλοι ενθουσιασμένοι από την τέλεια οργάνωση της εκδήλωσης αυτής έσφιξαν εγκάρδια το χέρι των μελών του Δ.Σ. του Συνδέσμου μας. Αποχωρώντας εξέφραζαν την ικανοποίησή τους: «Και τώρα καλή αντάμωση το Πάσχα στο χωριό μας».

Φ. Α.

Η ΝΕΑ ΠΕΡΙΟΔΟΣ ΤΟΥ ΔΕΛΤΙΟΥ ΜΑΣ

Με το 1006 τεύχος το Δελτίο μας εισέρχεται σε νέα περίοδο Τόμος Δ' από σελ. 1182/1.

Φιλοδοξία του νέου Δ. Σ. είναι να κάνει αρτιότερη την εμφάνισή του και να βελτιώνει το περιεχόμενό του.

Ήδη έγινε καλλιτεχνικότερη η εμφάνιση του τίτλου (λογότυπο) χάρις στη γραφίστα Όλγα Τ. Ποδάρα, η εκτύπωση γίνεται σε χαρτί ιλουστρασιόν και το περιεχόμενό του αναφέρεται κυρίως σε θέματα του χωριού και των χωριανών μας.

Με την ευκαιρία καλούμε όσους αγαπούν το χωριό και εκτιμούν την προσπάθειά μας να την ενισχύσουν, δηλαδή:

- ♦ Να μας στέλνουν την προαιρετική συνδρομή.
- ♦ Να μας στέλνουν ειδήσεις και σχόλια σχετικά με την ιστορία και τη ζωή του χωριού μας.
- ♦ Να μας στέλνουν παλιές φωτογραφίες.

Η ωραία συνήθεια των γυναικών επαναλήφθηκε με την ίδια επιτυχία και μάλιστα δύο φορές στην ταβέρνα του χωριανού μας Βασ. Χαμηλού στον Κολωνό, όπου η θανιάσσια κουζίνα και η μοναδική του στη γεύση ρετσίνα βοήθησαν στο ξεφάντωμα των Κουκουβιστιανών με χορό και Αποκριάτικα τραγούδια.

Πρέπει όμως να τονίσουμε ότι συντελεστές στην όλη αυτή εκδήλωση ήταν εκτός από το χορό και τα τραγούδια η **Γιούλα Κυρίτση** και ο πρόεδρος της Κοινότητας **Γιώργος Αυγερινός** αλλά και η φιλική ατμόσφαιρα που δημιουργούν οι ζεστές χωριανές μας επιχειρήσεις του Σκούφου στην Κουκουβίστα και του Χαμηλού στον Κολωνό.

Ραντεβού λοιπόν εκάστη Πέμπτη...

(ΑΣ μην ξεχνάμε πως έτσι τυχαία στήθηκε η εκδήλωση του Συλλόγου Λαμιέων στην Παναγία πριν από 10 χρόνια και συνεχίζεται με την ίδια όρεξη).

Τ' ΑΝΤΡΕΙΩΜΕΝΑ ΔΕΝΤΡΑ ΤΟΥ ΚΟΥΤΣΟΥΡΟΥ

Απ' την κορυφή του Κουτσουρού, στη Δωρίδα, που βρίσκεται το μοναστήρι της Παναγίας, απλώνει τα μάτια κανένας πέτρα μακριά, στον ανοιχτόν ορίζοντα, τη θάλασσα, το Μοριά. Είναι ένα ξεχωριστό αγνάντιο. Κάτω, ο Κορινθιακός με τις δαντελένιες ακρογιαλιές του κι από κει τ' απότομο ανέβασμα των βουνών που σου δίνει την εντύπωση πως πετάς, βρίσκεσαι στον αέρα και βλέπεις, - σαν από αεροπλάνο- την έξοχη τοποθεσία.

Σ' αυτήν εδώ την πανέμορφη περιοχή, σ' ένα βράχο κατ' γυμνο σχεδόν, ξεπετιούνται κάμποσες πελώριες βελανιδιές που οι ντόπιοι τις ονομάζουν «**Δέντρα**».

Στο ίδιο μέρος υπάρχει και λίγο κοκκινόχωμα, η «κοκκινιά», καθώς λένε.

Η ανεπάντερη παρουσία των δένδρων σ' αυτό το μέρος και το χρώμα του χώματος, στάθηκαν αφορμή στη δημιουργία της παράδοσης για «**τ' αντρειωμένα δέντρα του Κουτσουρού**».

Και να ποια είναι αυτή:

Στα πολύ παλιά χρόνια οι άνθρωποι είχαν μεγάλη δύναμη στο σώμα. Τόση που έπιαναν στο χέρι το νύ και τό 'πλαθαν ζυμάρη.

Σε κείνη την εποχή, ζούσαν δω κοντά, δυό αντρειωμένοι, λεβέντες κατά το πώς τους θέλει η διήγηση. Ο ένας αφέντευε τον Κουτσουρό κι ο άλλος το Ξεροβούνι. Θερία ανήμερα κι οι δυό, αρπάχτηκαν μια μέρα κι ήταν τόσο φοβερό το πάλαμά τους που αχολόγαγαν βουνά και λαγκαδιές απ' το βρόντο της φωνής και το βαριοπάτημά τους. Μέσα στη μεγάλη τους αμάχη, ο αντρειωμένος του Κουτσουρού πιάνει στα σιδερένια του χέρια ένα βράχο και τον ξαμολάει κατά το Ξεροβούνι για να πετύχει τον οχτρό του. Ο βράχος όμως δεν έφτασε ως εκεί. Έπεσε λίγο πιο χαμηλά, στην **Κουκουβίστα**, που και σήμερα ακόμα τον δείχνουν, γιατί -απάνω του- έχουν μείνει τα σημάδια από το πιάσιμο του γίγαντα, χοντρές αυλακίες, τρανές, σαν τα δάχτυλά του.

Σαν είδε τούτο τον κίνδυνο ο αντρειωμένος του Ξεροβουνιού, πεισματώθηκε. Ξεκόλλησε ένα θεόρατο βράχο, βάνει όλη τη δύναμή του να φτάσει στον αντρειωμένο του Κουτσουρού. Κι' αληθινά, το μπόρεσε! Ηρθε και λύγισε ο αντίπαλός του, κι έπεσε στο χαροπάλεμα.

Δρασκελάει τότε ο νικητής, αδράχνει το λαβωμένο απ' τα μαλλιά και τον έσερνε κατά το ποτάμι. Η γης που ποτίστηκε απ' το αίμα του αντρειωμένου που ξεψυχούσε, βάφτηκε κόκκινη, κι' έτσι απόμεινε ως τα σήμερα, χιλιάδες χρόνια μετά. Ακόμα, μια τούφα απ' τα μαλλιά του έπεσαν, ρίζωσαν στο χώμα κι έγιναν γιγαντόδεντρα -τούτα τα δέντρα- για να μαρτυράνε στις εποχές, το τί έγινε τότε.

Παν. Θ. Πορτούλας

Από το «Ρουμελιώτικο Ημερολόγιο 1970» που διευθυντής ήταν ο Δημήτρης Σταμέλος.

Από τη δράση του Αθλητικού Ομίλου “Άγγελος Σίμος”

Στις 28 Ιανουαρίου 1996 πραγματοποιήθηκε η εκδρομή του Αθλητικού Συλλόγου “Άγγελος Σίμος” στα Καλάβρυτα, την οποία διοργάνωσε ο επίτιμος Πρόεδρος του κ. Αργ. Καλόγηρος και η οποία σημείωσε απόλυτη επιτυχία. Γι' αυτόν το σκοπό είχαν ενοικιασθεί 2 πούλμαν.

Στο Διακοπτό οι εκδρομείς επιβίβαστηκαν σε βαγό-νι του οδοντωτού σιδηρόδρομου.

Η διαδρομή ευχάριστη και εντυπωσιακή.

Με την άφιξή τους στα Καλάβρυτα επισκέφθηκαν τη Μονή της Αγίας Λαύρας, η οποία είναι άρρηκτα συνδεδεμένη με την νεώτερη ιστορία του Ελληνισμού.

Στη συνέχεια, αφού έκοψαν την πρωτοχρονιάτικη πίτα σε κοσμική ταβέρνα επισκέφθηκαν τον αιματοβαμμένο χώρο, στον οποίο εκτελέστηκε από τους Γερμανούς ολόκληρο το ανδρικό στοιχείο της θρυλικής πολитеίας.

Οι εκδρομείς δεν παρέλειψαν να επισκεφθούν και το Μ. Σπήλαιο και αποκομίζοντας θαυμάσιες εικόνες από τα ιστορικά αυτά μνημεία της χώρας μας επέστρεψαν κατενθουσιασμένοι.

Οι ταξιδιώτες δοκίμασαν ιδιαίτερη χαρά από τα σόκιν, τ' αστεία και τα χωρατά της εξαιρετικής συγχωριανής μας κ. Βασιλικής Μαλεβίτση-Τούμπα.

Θα ήταν παράλειψη, αν δεν συγχαρούμε το διοργανωτή της ωραίας εκείνης εκδρομής.

ΕΙΣΦΟΡΕΣ ΥΠΕΡ ΤΟΥ ΑΘΛΗΤΙΚΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ

Ακτίδη Βασιλική Νικ.	9.000	Ματθαίος Ευθύμιος Χαραλ.	5.000
Αυγερινός Νίκος Γ.	12.000	Κατοανιώτης Γιώργος Κ.	5.000
Ματθαίος Αλέκος Ευαγ.	3.000	Σκούφος Πάνος	3.500
Σίμος Αλέξανδρος του Αγγελή (στη μνήμη του πατέρα του)	10.000	Θεοκάρης Γιώργος Δημ. (στη μνήμη Αγγελή Σίμου)	2.000
Σίμος Αλέξανδρος του Αγγελή	2.000	Θεοκάρης Δημήτρης Γ.	
Ματθαίος Κώστας Χαρ.	2.000	(στη μνήμη Αγγελή Σίμου)	2.000
Δημόπουλος Ταξιάρχης Πέτ.	1.000	Μαλιβίτσης Νίκος Γ.	500
Κόλλιας Γιώργος Δημ.	5.000	Βλάχος Νίκος Ι.	1.000
Αυγερινός Γιώργος Νικ.	1.000	Αυγερινός Πάνος Ευαγ.	1.000
Βλάχος Κώστας Φ.	1.000	Μώρης Γιώργος Νικ.	2.000
Βασιλείου Γιάννης Νικ.	5.000	Γεωργίου Γιώργος (γαμπρός Καραμπέτου)	2.000
Κωστούρος Γιάννης Νικ.	2.000	Μώρης Λουκάς Νικ.	5.000
Μώρης Νίκος Παναγ.	1.000	Παπαταξιάρχου Τάκης	1.000
Βλάχος Πάνος Κ.	1.000	Σερέτης Χρήστος Δημ.	1.000
Χαμηλός Ευθύμιος Παναγ.	2.000	Σερέτη Εύη Δημ.	1.000
Καραντάσιος Κώστας Νικ.	1.000	Χαμηλός Ανδρέας Θεοδ.	2.000
Τούμπας Λουκάς Ευθ.	1.000	Θεοκάρης Κώστας Δημ.	2.000
Αλεξίου Δημήτρα Αθ.	1.000	Αχλαδάς Λάμπρος Ζήση	1.000
Αυγερινός Νίκος Γ.	2.500	Κυρίτσης Πάνος Νικ.	1.000
Αλεξίου Βάγια Αθ.	1.000	Βλάχος Γιώργος Παν.	3.000
Τούμπας Κώστας Ι.	5.000	Νταλάκας Φάνης	2.000
Τούμπας Νίκος Ευθ.	2.000	Αντωνίου Φώτης Αθ. (Θεο//κη)	1.000
Χριστοφόρου Νίκη	5.000	Σπένιζου Άννα Παν. (Χρησιόδη)	5.000
Κωστούρος Χαράλαμπος Νικ.	2.000		
Κόλλιας Κώστας Νικ.	2.000		
Αχλαδάς Ζήσης Λάμ.	1.000		
Βοχτοαλίδη Ευσταθία Παναγ.	1.000		
Τοιαμπά Μαρία Δημ.	2.000		
Αυγερινός Βασίλης Χαρ.	2.000		
Τζαμιζή Παρασκευή Ανδρέα	2.000		
Τούμπας Θανάσης Ευθ.	2.000		
Χαμηλός Δημήτρης Ι. (Λαμιά)	1.000		
Έφορος Γιώργος Κ.	1.000		

Ευχαριστίες

Ο Αθλητικός Σύλλογος “Άγγελος Σίμος” ευχαριστεί θερμά τον χωριανό μας Ζαχαροπλάστη Αθανάσιο Τούμπα, γιατί πάντα μας γλυκαίνει τις πίκρες της καθημερινής ζωής και ειδικότερα για τους κουραμπιέδες που προσέφερε κατά τη διάρκεια της εκδρομής.

Επιστολές που λάβαμε

Αγαπητοί χωριανοί

Έλαβα την ανακοίνωση του νέου Διοικητικού Συμβουλίου και σας συγχαίρω θερμά για την εκλογή σας συγχρόνως ευχόμενος να φέρετε εις πέρας το έργο σας και να είστε πάντα υγιείς και ακμαίοι.

Ως προς την πρόσκληση για τον ετήσιο χορό ευχαριστώ πάρα πολύ αλλά δυστυχώς μου είναι αδύνατο να έλθω.

Εύχομαι πάντως στο Προεδρείο και σε όλα τα μέλη που θα παρευρεθούν, να περάσετε ευχάριστα και να διώξετε για λίγο το καθημερινό άγχος της σημερινής ζωής μας.

Σας στέλνω 5.000 δρχ. για την ετήσια συνδρομή μου και άλλες 5.000 δρχ. στη μνήμη των προσφιλών συγγενών μου.

*Με εκτίμηση
Φώτης Τομαράς
Βόλος*

♦ ♦ ♦

Ν. Φιλαδέλφεια 13-2-1996

Προς το Δελτίο "Κουκουβίστα"

Αγαπητοί χωριανοί

Δεν χρειάζεται νομίζω να επαινέσω το εξαιρετο Δελτίο του Συνδέσμου μας.

Είναι μοναδικό μέσα στο πλήθος των ασχέτων εντύπων που βλέπουμε κάθε μέρα κρεμασμένα στα περίπτερα της γειτονιάς μας.

Με το γράμμα μου αυτό θέλω να θίξω ένα θέμα που δεν το είδα να αναφέρεται στα δελτία μας, αλλά ούτε και στον προγραμματισμό κανενός υποψηφίου.

Πρόσφατα βρέθηκα για επαγγελματικούς λόγους στην περιοχή Νευροκοπίου του Νομού Δράμας κι' εκεί διαπίστωσα ότι υπάρχουν χωριά σε υψόμετρο 700 μέχρι 1.200 μ., όπως Βροντού κ.λ.π. που μοναδική ασχολία των κατοίκων είναι η καλλιέργεια της πατάτας.

Από το Μάρτιο ξεκινούν το όργωμα, τον Απρίλιο και Μάιο το φύτεμα, το καλοκαίρι σκάλισμα και πότισμα και η ανταμοιβή των κόπων έρχεται το Σεπτέμβριο με το μάζεμα

της παραγωγής.

Συνάντησα χωριά που καλλιεργούν 3.000 στρέμματα κι έχουνε παραγωγή 5.000.000 κιλά πατάτας.

Έτσι εξασφαλίζεται το εισόδημα της οικογένειας και δεν τρέχουνε να προσκυνούνε τους βουλευτές για μια θέση βιομηχανικού εργάτη.

Ύστερα από τις παρατηρήσεις μου αυτές διαπίστωσα ότι η πατάτα είναι ένα ευλογημένο προϊόν και οι συνθήκες για την καλλιέργειά της συναντιούνται με τις ευνοϊκότερες προϋποθέσεις στην Κουκουβίστα όχι μόνο σε ποτιστικές εκτάσεις αλλά και ξερικές.

Η νερομάνα, το Κεφαλόβρυσο, μπορεί να ποτίσει όχι μόνο τις καταπράσινες πλαγιές της Αγίας Παρασκευής, του Πλάτανου, της Σταματαΐσης αλλά και τα οροπέδια της Βρυτσούλας και της Χάλιξης αρκεί να γίνουνε λίγα αρδευτικά έργα, αναδασμός της γης και να μην υπάρχει κατακερματισμός καλλιέργειας σε κομμάτια 50-100 μέτρων.

Ο καθαρός αέρας και το κλίμα του βουνού διώχνουν τις αρρώστιες από τα φυτά και τα κάνουν ανθεκτικά με αποτέλεσμα να αντέχει η παραγωγή και μετά τη συγκομιδή σε αποθηκευτικούς χώρους.

Το οροπέδιο της Αγίας Τριάδας μπορεί κάλλιστα να γίνεи ποτιστικό και να παράγει τη νοστιμότερη πατάτα της χώρας μας.

Φοβάμαι ότι θα χαρακτηριστώ ιδεαλιστής και μάλιστα με την καινούργια λέξη «αιθεροβάμων», αλλά πιστεύω, ότι μια καλή τεχνοοικονομική μελέτη και μια συνεταιριστική οργάνωση θα εύρισκε ανταπόκριση από τα σύγχρονα πακέτα (Ντελόρ) και θα απέδιδε καρπούς για το χωριό και τους κατοίκους.

Τελειώνοντας θα επαναλάβω ότι ο λόγος που χαρακτηρίσα την πατάτα «ευλογημένο προϊόν» είναι για να σας θυμίσω ακόμη ότι στη διάρκεια της κατοχής, που στα χωράφια η καλλιέργεια γινόταν με τα τοιαυτά αλλά με τραγούδια και μεράκι, η παραγωγή της έφτασε σε ψηλά επίπεδα, που έθρεψε όχι μόνο τους κατοίκους του χωριού αλλά και όλα τα ελαιοπαραγωγικά χωριά του νομού Φωκίδας.

*Με αγάπη
Βασίλης Κ. Τούμπας*

Βαρυχειμωνιά

Όλοι οι χειμωνιάτικοι μήνες κύλησαν με δυνατές βροχές, υγρασία και φορτωμένα σύννεφα.

Όσες φορές επικοινωνούσαμε με τους δικούς μας στο χωριό μας πληροφορούσαν για γκρίζο ουρανό που δεν λέει να "ανοίξει".

Την άνοιξη όμως μας την υποδέχτηκε ο Μάρτιος με τσουχτερό κρύο που τρυπούσε τα κόκκαλα.

Το χωριό ντύθηκε στα λευκά και αρκετές μέρες ήταν τελείως αποκλεισμένο.

Ευτυχώς φρόντιζε η Νομαρχία και τα εκχιονιστικά της μηχανήματα άνοιγαν τους παγωμένους δρόμους.

Εξαντλήθηκε το ημερολόγιο του 1996

Με μεγάλη αγάπη υποδέχτηκαν οι χωριανοί μας το φετινό ημερολόγιο.

Η καλλιτεχνική του εμφάνιση και οι παραδοσιακές φωτογραφίες αποτελούν ένα ξεχωριστό γεγονός.

Αξίζουν θερμά συγχαρητήρια στο προηγούμενο Δ.Σ. καθώς και στην Ρούλα Δανιήλ - Κομνάκου που επιμελήθηκαν την έκδοση και την έκαναν μια από τις καλλίτερες στην ιστορία του Συνδέσμου μας.

Από την κοινωνική μας ζωή

Γεννήσεις

♦ Ο Νικόλαος Ποταμιάς και η Φανή Βένη (εγγονή Παναγιούς Ι. Λευκαδίτη) απόκτησαν στις 8-3-1996 ένα υγιέστατο αγοράκι

♦ Ο Ιωάννης Θ. Λευκαδίτης, δικηγόρος και η Αγγελική Χατζηλουκά, κοινωνική λειτουργός στις 10 Νοεμβρίου 1995 απέκτησαν ένα υγιέστατο αγοράκι.

♦ Την Δευτέρα 29-1-1996 στο Μαιευτήριο "ΛΗΤΩ" η Μιμή Κυριαζή σύζυγος του συγχωριανού μας Παναγιώτη Μιλ. Κυριαζή έφερε στον κόσμο ένα υγιέστατο κοριτσάκι.

Ευχόμαστε να τους ζήσουν τα νεογέννητα.

Αρραβώνες

Ο Δημήτριος Ευστ. Ράπτης αρραβωνιάστηκε με την δ. Λιάνα Εμ. Φραγκάκη.

Τους ευχόμαστε γρήγορα στέφανα.

Γάμοι

Στις 10 Δεκεμβρίου 1995 τελέστηκε στον Ιερό Ναό Αγ. Βαρβάρας Ν. Λιοσίων ο γάμος του Γεωργίου Παν. Τομαρά (Γαλάνη) και της Μαρίας Γ. Τριβυζά.

Τους ευχόμαστε χαρούμενη και ευτυχισμένη ζωή.

Θάνατοι

♦ Στις 12 Δεκεμβρίου 1995 πέθανε σε ηλικία 51 χρονών ο δάσκαλος Νίκος Γεωρ. Παπαδάκης, στα Καστέλλια.

Ο δάσκαλος ήταν γιός της Γιαννίτσας Ράπτη-Παπαδάκη (Κουνούρη) από την Καλοσκοπή.

Ο απροσδόκητος θάνατος του Νίκου Παπαδάκη σκόρπισε βαθιά λύπη και συγκίνηση στα Καστέλλια και στην Καλοσκοπή.

♦ Την 1η Μαρτίου 1996 πέθανε στην Αθήνα και ενταφιάστηκε στην Καλοσκοπή η Ευσταθία Ν. Κόλλια, ετών 94 (Καραμήτραινα).

♦ Στις 2 Μαρτίου 1996 πέθανε στην Αθήνα και ενταφιάστηκε στην Καλοσκοπή η Μαρία Γ. Κολλύρη, ετών 87.

♦ Πέθανε σε ηλικία 79 ετών και ενταφιάστηκε στη Θεσ/κη ο χωριανός μας Δημ. Σκουριτιάς. Ο αξέχαστος Μίτσος είχε γεννηθεί στο χωριό και σταδιοδρόμησε ως υπάλληλος των ΣΕΚ στη Θεσ/κη.

♦ Στα Σκόπια, όπου είχε καταφύγει, ο Χαρ. Ανδρουτσόπουλος (Σκούρας) έχασε τη γυναίκα του.

Ο Σύνδεσμος εκφράζει τα συλλυπητήριά του στους οικείους των εκλιπόντων.

Μνημόσυνα

♦ Στις 17-12-1995 τελέστηκε το καθιερωμένο ετήσιο μνημόσυνο των εκτελεσθέντων πατριωτών στη Στενή Καστελλίων, ανάμεσα στους οποίους ήταν και ο Λουκάς Ν. Πριόβολος.

Στο μνημόσυνο παραβρέθηκαν, αντιπροσωπεύει του Συλλόγου μας, ο Πρόεδρος της Κοινότητας Καλοσκοπής που κατέθεσαν στεφάνια και πολλοί άλλοι.

(Την είδηση μας έστειλε ο Νικ. Ράπτης).

♦ Την Κυριακή 21 Ιανουαρίου 1996 τελέστηκε στον Ιερό Ναό του Αγ. Γεωργίου (Μεταξουργείου) το 40νήμερο μνημόσυνο υπέρ αναπαύσεως της ψυχής του συγχωριανού μας Αγγελή Σίμου.

Αιώνια η μνήμη τους.

Ευσταθία Ν. Κόλλια

Θειά Σταθού, θειά Σταθού Καραμήτραινα. μου έλεγες πάντα "κοίτα μην πεθάνω και τύχει να έχει πολύ χιόνι και δεν μπορείτε να με πάτε στο χωριό. Θέλω τότε εσύ να επιμένεις να με φέρετε έστω και μέχρι το σταθμό του Μπράλλου, να με κηδέψετε εκεί και να με βάλετε σε τέτοιο σημείο που να βλέπω προς την Κουκουβίστα.

Ο Θεός άκουσε την επιθυμία σου και δεν έρριξε χιόνι, έκαμε μια καλή μέρα για να εκπληρωθεί η επιθυμία σου.

Σε φέραμε στην αγαπημένη σου Κουκουβίστα, εδώ που γεννήθηκες και εδώ θα αναπαυθείς κάτω από τα έλατα και στον καθαρό αέρα, εδώ που το χρώμα που μας έθρεψε είναι ελαφρότερο από αλλού.

Εζησες θειά Σταθού πολλά χρόνια, λίγα καλά και πολλά βασανισμένα. Είχες την ατυχία να χάσεις το σύντροφο της ζωής σου σε πολύ νέα ηλικία.

Πάλαιψες σκληρά τα δύσκολα εκείνα χρόνια για να φτιάσεις το σπιτικό σου, να μεγαλώσεις, να σπουδάσεις και να αποκαταστήσεις τα παιδιά σου.

Ευτύχησες να δεις εγγόνια και δισέγγονα. Στάθηκες πολύ δυνατή. ήσουν μια μάνα στοργική, γυναίκα αποφασιστική, αντρογύναικα, σκληρή εκεί που έπρεπε, έξυπνη, προνοητική με πολλές γνώσεις και πολλή φροντίδα και αγάπη για το συγγενή, το φίλο, το γείτονα, αυτόν που είχε την ανάγκη σου. Η φιλοξενία σου θα μείνει παροιμιώδης.

Φεύγεις πλήρης ημερών. Θα σε θυμόμαστε όλοι. Ας είναι ελαφρό το Κουκουβιστιανό χρώμα που σε σκέπασε.

Γιώργος Ν. Κολλύρης

Αντί στεφάνου στη μνήμη της μακαρίτισσας πρόσφεραν στην εκκλησία του Αγ. Γεωργίου Καλοσκοπής χρηματικά ποσά οι: Γιώργος Ν. Κολλύρης, Αθανασία Ι. Σεραφειμοπούλου, Νικόλαος Π. Μώρης, Γεώργιος Τζανέτος, Αθανάσιος Τζανέτος καθώς και οι οικογένειες Δημητρίου Ν. Κόλλια, Αντώνη Γ. Πασσαλή και Ν. Ράπτη.

ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΡΙΟ

Η οικογένεια Δημ. Ν. Κόλλια (Καραμήτρου) ευχαριστεί θερμά όλους όσοι συμπαραστάθηκαν στο βαρύ πένθος της για το θάνατο της αγαπημένης μητέρας Ευσταθίας Ν. Κόλλια (Καραμήτραινας.).

Ασθενεί ο αντιπρόεδρος

Ο αντιπρόεδρος της Κοινότητας Γιάννης Αποστολόπουλος αδιαθέτησε ξαφνικά και εισήχθη στο Νοσοκομείο Αγία Όλγα.

Η είδηση μας θορύβησε αλλά πληροφορούμαστε ότι η αρρώστια ήταν περαστική. Είμαστε κοντά στον Γιάννη, που η παρουσία του στο χωριό είναι πολύτιμη.

ΑΥΤΟΙ ΠΟΥ ΕΦΥΓΑΝ

Κων/νος Κυριαζής (Καραμπέτσος) 1909-1996

Στις 8 Ιανουαρίου 1996 πέθανε στην Αθήνα και ενταφιάστηκε στο Γ' Νεκροταφείο Νίκαιας ο **Κωνσταντίνος Κυριαζής (Καραμπέτσος)** ετών 87.

Τον νεκρό συνόδεψαν στην τελευταία του κατοικία συγγενείς και φίλοι.

Ο Κώστας ήταν ένας αξιαγάπητος, γραφικός και ευχάριστος άνθρωπος. Γεννημένος στα Καστέλλια παντρεύτηκε στην Καλοσκοπή την **Ευθυμία Θεοχάρη** και δημιούργησαν μια θαυμάσια οικογένεια με άριστες ηθικές και Χριστιανικές αρχές. Δεν ήταν μονάχα ένας υποδειγματικός οικογενειάρχης ο Κώστας αλλά και ένας εξάαιρετος επαγγελματίας,

τίμιος, ελκρινής και αφιλοκερδής. Στην ωραία ταβερνούλα του Κουκουβιστιανοί και επισκέπτες γεύονταν τα νόστιμα τηγανητά μπακαλιάρικα του. Ποιος δεν τσούγκρισε μαζί του το ποτήρι του με το γλυκόπιτο κοκκινέλι;

Ο αξέχαστος Κώστας ήταν κοινωνικός τύπος, ανοιχτόκαρδος και μπεσαλής. Ο αδαμάντινος χαρακτήρας του είχε αποσπάσει το σεβασμό και την απεριόριστη εκτίμηση όλων των κατοίκων της μικρής κοινωνίας του χωριού μας. Καλοσυνάτος και με βλέμμα πάντα γελαστό πορεύτηκε λεβέντικα και τιμημένα τον προκαθορισμένο από τον Μεγαλοδύναμο κύκλο της ζωής του.

Ο πρόωρος χαμός της αγαπημένης του συζύγου ήταν βαρύτατο πλήγμα για εκείνον.

Αφού αποκατέστησε κατά τον πιο αξιοζήλευτο τρόπο τα παιδιά του, χάρηκε και καμάρωσε εγγόνια, νιώθοντας χαρά και ικανοποίηση έσβησε το καντηλάκι του.

Αλησμόνητε Κώστα, όλοι μας, συγγενείς και φίλοι προσευχόμαστε στον Ύψιστο να σε κατατάξει μεταξύ των δικαίων, γιατί σωστός και δίκαιος ήσουν. Ας είναι ελαφρύ το χώμα της Αττικής γης που σε σκεπάζει.

Ο Σύλλογος Καλοσκοπιτών εκφράζει στην οικογένεια του εκλιπόντος τα θερμά του συλλυπητήρια.

Το 40νθήμερο μνημόσυνο υπέρ αναπαύσεως της ψυχής του τελέστηκε στις 11-2-1996 στο Γ' Νεκροταφείο Νίκαιας. Αιώνια η μνήμη του.

Ασήμω Ν. Χριστοδούλου

Στις 10 Ιανουαρίου 1996 πέθανε στην Αθήνα και ενταφιάστηκε στην Καλοσκοπή η **Ασήμω Ν. Χριστοδούλου**, ετών 78.

Η Ασήμω παντρεμένη με τον **Ν. Χριστοδούλου** έκλεισαν φέτος 50 χρόνια γάμου. Η ζωή τους υπήρξε ενάρετη, αρμονική και ευτυχισμένη. Δημιούργησαν θαυμάσια οικογένεια κι αποκατέστησαν κατά τον καλύτερο τρόπο τα παιδιά τους. Μισό αιώνα συμβίωσης. Ένας δρόμος τραχύς και δύσκολος με άπειρες αντιξοές συνθήκες.

Διαπνεόμενοι από αμοιβαίο σεβασμό, αγάπη και κατανόηση αγωνίστηκαν και δημιούργησαν τις απαραίτητες προϋποθέσεις για μια άνετη και ευτυχισμένη ζωή. Τις διάφορες συμπληγάδες που ορθώνονταν εμπρός τους καθ' όλο το βίο τους τις αντιμετώπιζαν με σύνεση, θάρρος και αποφασιστικότητα.

Η εκλιπούσα ήταν γυναίκα συμπνετική, φιλότιμη, καλοσυνάτη, ευγενική και αξιοπρεπής. Υπόδειγμα συζύγου, στοργική μητέρα και άριστη νοικοκυρά. Έφυγε ξαφνα από το μάταιο τούτο κόσμο αφήνοντας πίσω της μνήμη αγαθή, αιώνια.

Η μοίρα των ανθρώπων είναι ίδια. Ο νόμος της φθοράς αδέκαστος την πήρε τόσο απροσδόκητα από την αγαπημένη της οικογένεια σκορπίζοντας τον πόνο, τη θλίψη και την οδύνη.

Ο σύντροφος του βίου της, τα παιδιά της και τα εγγόνια της, τα οποία την ευνόησε η μοίρα της να χαρεί, της συμπαράσταθηκαν έως την τελευταία της στιγμή.

Το Διοικητικό Συμβούλιο του Συνδέσμου μας συλλυπείται θερμά το σύζυγό της, τα παιδιά της και τα εγγόνια της και εύχεται την εξ ύψους παρηγορία.

Ας είναι ελαφρύ το χώμα της Καλοσκοπής που την σκεπάζει.

Το 40νθήμερο μνημόσυνο υπέρ αναπαύσεως της ψυχής της τελέστηκε στις 18-2-1996 στον Ιερό Ναό του Αγ. Ελευθερίου (Αχαρνών) Αιωνία η μνήμη της.

Στη μνήμη της ο σύζυγός της Νίκος και τα παιδιά της Παναγιώτης και Λεωνίδα προσέφεραν 90.000 δρχ. για τους σκοπούς του Συλλόγου.

Τραγικό δυστύχημα

Στις 27 Ιανουαρίου 1996 σκοτώθηκε στη Λαμία σε τροχαίο ατύχημα ο **Γιώργος Αρ. Δανιήλ**, ετών 16 (εγγονός του **Ασημάκη Λιούγκα**) σκορπίζοντας αβάσταχτο πόνο, θρήνους και οδυμούς στην οικογένειά του.

Ο αδικοχάμενος νέος, μαθητής Γ' Γυμνασίου οδηγώντας μοτοσάκ συγκρούστηκε με αυτοκίνητο στη Ροδίτσα. Το χτύπημα αποδείχτηκε θανατηφόρο και το βλαστάρι έχασε τη ζωή του πάνω στο άνθος της ηλικίας του, βυθίζοντας στο πένθος

τους οικείους του.

Το τραγικό αυτό γεγονός συγκλόνισε στην κυριολεξία τους χωριανούς μας που διαμένουν στη Λαμία.

Τα μέλη του Συνδέσμου μας συλλυπούνται θερμά τα χαροκαμένη οικογένεια ευχόμενοι την εξ ύψους παρηγορία.

Ας είναι ελαφρύ το χώμα της Λαμιακής γης που σκεπάζει το άτυχο αγόρι. Αιώνια η μνήμη του.

Οι παραπάνω νεκρολογίες γράφτηκαν από τον **Φ. Λευκαδίτη**

ΑΠΟ ΤΟΥΣ ΙΕΡΟΥΣ ΝΑΟΥΣ ΤΟΥ ΧΩΡΙΟΥ ΜΑΣ

Η εκκλησία του Αγ. Γεωργίου το 1936.

Απεικονίζονται κάτω δεξιά ο **Βασίλης Αναγνώστου** και πιο πάνω ο **Γιάννης Λαΐος**, ο **Δημ. Αλεξίου**, η **Μαρία Αρ. Πριόβολου** καθώς και ο **Γιώργος Χαμηλός (Μοίρας)**.

Τη φωτογραφία μας την έστειλε ο χωριανός μας **Γιώργος Αρ. Πριόβολου**, τον οποίο ευχαριστούμε θερμά και είναι τραβηγμένη σε περίοδο που γινόταν κατεδάφιση του Πριοβολαϊκού σπιτιού που βρίσκεται μπροστά στην αγορά.

Φωτογραφία από την είσοδο της εκκλησίας της Αγ. Τριάδας που έχει ληφθεί στις **29-5-1966**

Διακρίνονται από αριστερά προς τα δεξιά:

Ειρήνη Λίτσου,
Κώστας Κατσανιώτης,
Γιάννης Βλάχος,
Χαράλ. Αυγερινός,
ο ιερέας Παναγ. Χασιακός,
Παναγ. Παπανικολάου και
Γιάννης Τούμπας.

Τελετή ψαλίσματος αγιασμού στην Αγία Ελένη το έτος 1970.

Διακρίνονται από αριστερά προς τα δεξιά:

Παναγ. Κουμπούρης,
Γιώργος Χαμηλός,
Παναγ. Παπανικολάου,
ο ιερέας Παπατάκης,
Γιώργος Κολλύρης και
Κώστας Καρατασιάς.

ΑΠΟ ΕΚΔΗΛΩΣΕΙΣ ΤΟΥ ΣΥΝΔΕΣΜΟΥ ΜΑΣ ΤΟ ΕΤΟΣ 1973

Η παραπάνω φωτογραφία είναι από τη συνεστιάση της 17ης Μαΐου 1973 που είχε οργανώσει ο Σύνδεσμός μας, όταν ήταν Πρόεδρος ο συγχωριανός μας Πάκης Γιαννόπουλος και ο Χρήστος Μαλεβίσης εκφώνησε την θαυμάσια ομιλία «Μνήμη Κουκουβίστας», για την οποία ο καθηγητής Γεώργιος Κόλλιας είχε γράψει «αποτελεί αδρόν καλλιπές σκιαγράφημα της μεταπτώσεως του βίου, η οποία δεν παρατηρείται μόνο στην Κουκουβίστα αλλά εις κάθε σχεδόν χωρίον της ορεινής ιδία Στερεάς Ελλάδος.

Διακρίνονται από αριστερά προς τα δεξιά ο ιδρυτής του Συνδέσμου μας Δημ. Βάρσος, ο Μπραλιώτης ευεργέτης του χωριού μας Ιωάννης Κασσιός, ο συγγραφέας Χρήστος Μαλεβίσης και ο τότε Πρόεδρος Πάκης Γιαννόπουλος.

Φιλική συμπαράσταση

Ο φίλος του χωριού μας Γεώργιος Κοκκώνης (εργοστάσιο παιδικών ενδυμάτων ΗΡΑ) Μοσχοπούλου 21 Αγ. Δημήτριος προσέφερε για κοινωνικούς σκοπούς του Συνδέσμου μας το ποσόν των δρχ. 50.000.

Η φωτογραφία είναι βγαλμένη στο χώρο της Αγίας Τριάδος. Η χρονολογία της δεν έχει σημειωθεί. Πάντως ο καθιστός δεξιά είναι ο Παναγιώτης Χασιακός πριν γίνει ιερέας. Μας την έστειλε η Μαρίτσα Γεωργ. Κόλλια που διακρίνεται στην τελευταία σειρά των ορθίων. Ευχαριστούμε Μαρίτσα.

Εκλογή Προέδρου

Οι επιστήμονες χειρουργοί ορθοπεδικοί εξετίμησαν την επιστημονική κατάρτιση καθώς και την ακεραιότητα του χαρακτήρα του αντιπροέδρου του Συνδέσμου μας Νίκου Αντωνίου και τον εξέλεξαν παμψηφεί πρόεδρο της Ελληνικής Εταιρείας Χειρουργικής Ορθοπεδικής και Τραυματολογίας.

Συγχαρητήρια Νίκο και να ξέρεις ότι κάθε σου επιτυχία αγγίζει και τις δικές μας καρδιές

Φωτογραφία με τα παιδιά του σχολείου όταν αυτό λειτουργούσε.

Κουκουβιστιακή Λαμπρή

Πρόωρο το Πάσχα φέτος. Μπαίνοντας ο Απρίλης τα βλέμματα όλων μας θα στραφούν στην πανέμορφη γενέτειρά μας. Το ψήσιμο του οβελία στην ύπαιθρο, στην εξοχή. Παρέα με τους δικούς σου και με τους γοιούς σου θα νιώσεις απέραντη χαρά.

Τη Μεγ. Παρασκευή να είσαι εκεί. Να τρέξεις κι εσύ να μαζέψεις ίτσια στις νεροσυρμές για το στόλισμα του Επιταφίου. Και τη νύχτα σαν καλός Χριστιανός να τον ακολουθήσεις σε όλες τις στράτες του χωριού σου αντάμα με τ' αγαπημένα σου πρόσωπα και τους φίλους σου. Να θυμηθείς τα βιώματα των παιδικών σου χρόνων. Στο άκουσμα της καμπάνας του χωριού σου να νιώθεις ανείπωτη χαρά και ευδαιμονία. Η γλυκιά της μελωδία να σου γεμίζει την ψυχή ευτυχία και αγαλλίαση. Πάσχα λοιπόν στην ιδιαίτερη πατρίδα σου, από την οποία αντλείς δύναμη και αισιοδοξία, χαρά και ελπίδα που στηρίζουν την ύπαρξή σου. Προσμονή που κρατά τον άνθρωπο όρθιο. Κι αν ακόμα βρίσκεσαι μακριά από τη χώρα σου ξενιτεμένος στα πέρατα του κόσμου η σκέψη σου αυτές τις Άγιες μέρες της Λαμπρής φτερουγίζει στο πανέμορφο αγαπημένο σου χωριό.

Στον αγιασμένο τόπο που γεννήθηκες κι αντίκρυσες για πρώτη φορά τον ήλιο. Απαντοχή γλυκιά για όλους μας η γενέτειρά μας. Του νού μας ευχάριστο χοροπήδημα και της καρδιάς μας ολόθερμο τραγούδι. Απέραντη χαρά που νιώθεις στον τόπο σου.

Παλιότερα οι ξενιτεμένοι μας έφταναν τις Πασχαλιάτικες μέρες στο χωριό μας φορτωμένοι "καλούδια" για τις φαμίλιες τους. Οι συγκινήσεις που δοκίμαζαν τις άγιες μέρες της Λαμπρής κοντά στους δικούς τους δεν περιγράφονται.

Επιστρέφοντας στο χωριό σου ύστερα από μακροχρόνια απουσία πλημμυρίζει από αγάπη και ευτυχία το είναι σου. Φτεροκοπάει η ψυχή σου να βγεις αγνά ντια στο σύρραχο να γκεζερίσεις τα αγαπημένα σου, ένα γύρω τοπία, τα οποία γνώρισες όταν ήσουν μικρός σπιθαμή προς σπιθαμή. Όλες οι τοποθεσίες έχουν κάποια ιστορία. Κι όλες είναι βαμμένες με αίμα από τους κατά καιρούς αγωνιστές της ελευθερίας.

Κάθε δέντρο, κάθε βρυσούλα, κρύβουν κάποια παιδική σου ανάμνηση. Τα σπίτια του χωριού σου, συγγενικά ή φιλικά, σου θυμίζουν κάτι από τη ζωή σου. Κάθε σοκάκι σου φέρνει στο νου κάποιες πρώιμες νεανικές σου περιπέτειες. Τόπος ζυμωμένος με τα όνειρά σου και τα πρώτα σκιρτήματά σου.

Περιβάλλον ευχάριστο αρωματισμένο από τις μοσχοβολιές του λόγγου. Νιώθεις στο μέτωπό σου το ευχάριστο δροσερό αεράκι της ζωοδόχου Γκιώνας. Τέρπεσαι απ' το ευχάριστο κελάηδημα των αηδονιών. Μεγάλη χαρά σκορπίζει το ομαδικό ψήσιμο.

Τσουγκρίζεις το κόκκινο αυγό σου και τα κουτσοπίνεις με την παρέα. Κι αφού ευφρανθείς τον οβελία σου, το δειλινό μετά τον Καλό λόγο, θα στηθεί με τα λαλούμενα χορός διπλός και τρίδιπλος στο χοροστάσι. Το στροβίλισμα μαζί τους τονώνει το ηθικό σου, νιώθεις ανάταση.

Να γιατί το Πάσχα στο χωριό μας σημαίνει τόσα πολλά. Το κάτι άλλο στη ζωή μας. Στις ρίζες σου βρίσκεις ξεγνοιασιά, απόλαυση και τέρψη. Ομορφότερη γίνεται η Λαμπριάτικη γεύση, όταν το πασχαλινό τραπέζι το ευνοούν άριστες καιρικές συνθήκες.

Η Λαμπρή θέλει όμορφο καιρό. Θέλει μέρα ηλιόλουστη να στρώσεις την ταβλά σου στο ύπαιθρο, να μπορείς να ξαπλώσεις στο γρασίδι να χαρείς με τους συγγενείς σου και με τους φίλους σου την ομορφιά της φύσης και τη νοστιμιά του αρνιού σου συνάμα.

Ένα χρόνο καρτερείς νά 'ρθει η Άγια τούτη μέρα. Στην Καλοσκοπή θα τη χαρείς. Μακριά λοιπόν από την καθημερινή ρουτίνα, την πλήξη και την ανία του άστεως. Πάσχα και κλείσιμο στο σπίτι δεν γίνεται. Στο χωριό απ' τα ξημερώματα όλοι είναι στο πόδι. Ανοίγουν τους λάκκους κι ανάβουν τις φωτιές.

Όλοι ευδιάθετοι, χαρούμενοι και γελαστοί. Η μεγαλύτερη γιορτή της Χριστιανοσύνης απαιτεί κέφι, γλέντι, μεράκι και χορό.

Πάσχα στη γενέτειρά σου ίσον βάπτισμα στη χαρά, στο φως και στην ομορφιά.

Από τον τόπο που γεννήθηκες αντλείς πνευματική δύναμη. Ανανεώνεσαι. Φρεσκάρεις το μυαλό σου. Παίρνεις θάρρος. Κι όταν έρχεται η ευλογημένη εκείνη στιγμή της αναχώρησης για Πάσχα στο αγαπημένο σου χωριό αισθάνεσαι πανευτυχής. Μπροστά στη χαρά και την ευτυχία που θα δοκιμάσεις είναι μηδαμινή η ταλαιπωρία του ταξιδιού που θα υποστείς.

Φάνης Λευκαδίτης

Πασχαλινή ψιοταριά σε αλώνι της Παναγίας

ΟΙ ΚΟΚΚΙΝΕΣ ΝΤΑΛΙΕΣ

Για τις πανέμορφες κόκκινες ντάλιες που με τα λουλούδια τους σκορπούν τους καλοκαιρινούς μήνες ομορφιά και χάρη στις αυλές και τους κήπους μας, ελάχιστοι σήμερα γνωρίζουν πώς πρωτοήλθαν οι βολβοί τους στην Κουκουβίστα. Ευτυχώς υπάρχουν ζωντανές μνήμες που μας το εξιστόρησαν.

Το 1939 στο χωριό υπηρετούσαν δάσκαλοι δυο θαυμάσιοι εκπαιδευτικοί, ο χωριανός Νικολ. Χασιακός και ο Ιωάννης Καψής από την Κάτω Κάνιανη. Οι δυο νέοι αυτοί άνθρωποι ρομαντικοί και με λεπτό γούστο θέλησαν να φυτέψουν το σχολικό κήπο με όμορφα λουλούδια που η ανθοφορία τους να κρατάει όλο το καλοκαίρι ακόμα και το φθινόπωρο.

Πληροφορήθηκαν ότι ο ιερέας του χωριού Στρώμη Παπαριστείδης στο μεγάλο και ωραίο περιβόλι του μεταξύ των άλλων καλλιεργειών του είχε φυτέψει και κόκκινες ντάλιες για να ομορφαίνουν με τα λουλούδια τους το μεγάλο κτήμα του.

Οι δυο δάσκαλοι ανέλαβαν να στείλουν τα αγόρια της Στ' τάξης στη Στρώμη, δυο μισυ (2½) ώρες πεζοπορία για να φέρουν λίγους βολβούς να τους φυτέψουν στο Σχολικό κήπο. Ήταν στα μέσα Απριλίου όπου λίαν πρωί μια μεγάλη ομάδα από αγόρια της Στ' τάξης ξεκίνησε για τη Στρώμη και το κτήμα του Παπαριστείδη. Και να μερικά από τα σχολειόπαιδα που μετείχαν στην αποστολή: οι Παναγ. Ν. Αυγερινός, Ιωάννης Ευθ. Τσίγας, Φιλ. Ι. Τριανταφύλλου, Παν.Γ. Τούμπας και μερικοί ακόμη που έχουν ξεχαστεί.

Ο Παπαριστείδης καλοκάγαθος και με μορφή πραγματικού ιερέα υποδέχθηκε την συντροφιά των αγοριών και με την αξίνα του έβγαλε από το περιβόλι του αρκετούς βολβούς από κόκκινες ντάλιες και τις προσέφερε στα παιδιά. Αυτά ευχαρίστησαν το σεβάσμιο ιερέα για την προσφορά του και πήραν ξανά το δρόμο του γυρισμού. Το βράδυ η παρέα των αγοριών με τους βολβούς στα ταγάρια έφθασε στο χωριό και την επομένη μέρα τους φύτεψαν στο σχολικό κήπο. Τους καλοκαιρινούς μήνες χάρη στο άφθονο νερό και τον πλούσιο κήπο τα πανέμορφα αυτά λουλούδια άλλαξαν την όψη του κήπου και της γειτονικής αγοράς με την πλούσια κόκκινη λουλουδένια ομορφιά τους.

Τον επόμενο χρόνο δεν έμεινε αυλή και πεζούλι στο χωριό που να μην έχει φυτευτεί από βολβούς της κόκκινης ντάλιας. Πενήντα πέντε χρόνια έχουν περάσει από τότε και οι ντάλιες δεν έπαψαν να κοσμούν με τα κόκκινα λουλούδια τους, τους κήπους και να μας προσφέρουν κάθε χρόνο την ομορφιά τους και την αγαλλίαση της ψυχής μας και παράλληλα δε έχουν τη δική μας φροντίδα και αγάπη.

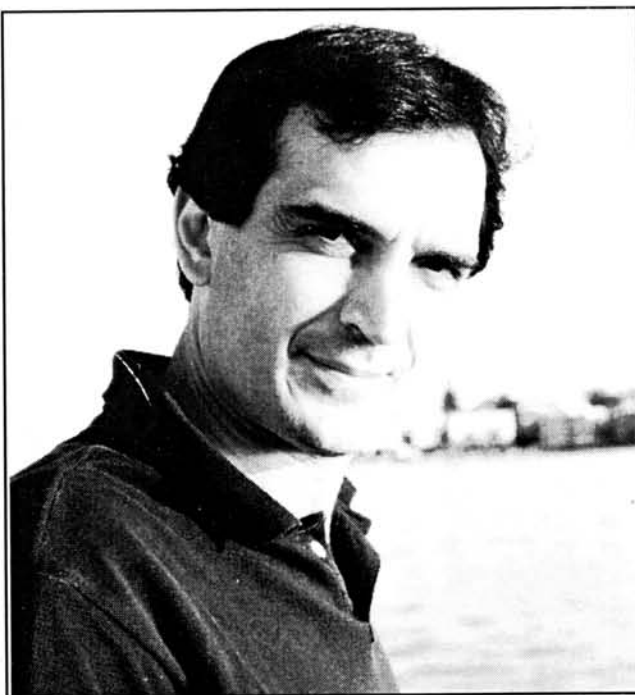
ΤΑΞΙΑΡΧΗΣ Γ. ΚΟΛΛΙΑΣ

(Το μήλο κάτω από τη μηλιά)

Ο μεγάλος Δανός Βυζαντινολόγος Γκρεγκουάρ σε διάλεξή του που έδωσε στο Πανεπιστήμιο Θεσ/κης γύρω στο 1952 είχε χαρακτηρίσει τον αείμνηστο καθηγητή **Γεώργιο Κόλλια** "επιστήμονα περιωπής".

Ο ίδιος χαρακτηρισμός ταιριάζει και στο γιό του, τον χωριανό μας **Ταξιάρχη Γ. Κόλλια**, που συνεχίζοντας την παράδοση της αγάπης των χωριανών μας προς τα Γράμματα εκλέχτηκε ομόφωνα από τη Φιλοσοφική Σχολή του Πανεπιστημίου Ιωαννίνων τακτικός καθηγητής της Βυζαντινής Ιστορίας και Αρχαιολογίας.

Σπούδασε στη Φιλοσοφική Σχολή του Αριστοτελείου Πανεπιστημίου Θεσ/κης, έκανε μεταπτυχιακές σπουδές Βυζαντινολογίας, Νεοελληνικής Ιστορίας και Φιλολογίας και Ευρωπαϊκής Ιστορίας στη Βιέν-

νη, όπου ανακηρύχθηκε και διδάκτωρ. Από το 1981 διορίστηκε στη θέση του επιμελητή της έδρας των Μέσων χρόνων στη Φιλοσοφική Σχολή του Πανεπιστημίου Ιωαννίνων, διήλθε τα στάδια του Λέκτορα και Επίκουρου και στις 13-12-1995 εξελέγη τακτικός καθηγητής.

Το συγγραφικό του έργο είναι πολύ μεγάλο και αφορά θέματα καθημερινής ζωής, υλικού πολιτισμού, κοινωνίας και οικονομίας του Βυζαντίου.

Έχει δημοσιεύσει βιβλία και πολλά άρθρα σε επιστημονικά περιοδικά.

Το βιβλίο του με θέμα "**το όπλο του Βυζαντινού στρατού**" (στα Γερμανικά) αποτελεί το μοναδικό έργο για το θέμα στη βιβλιογραφία και έχει τύχει διεθνούς αναγνώρισης.

Μιλάει Γερμανικά, Γαλλικά, Αγγλικά, είναι πατρεμένος και έχει δύο παιδιά.

Ταξιάρχη, ευχαριστούμε, μας έκανες περήφανους.

Η ΑΠΟΚΡΙΑ ΣΤΑ ΠΑΛΙΑ ΧΡΟΝΙΑ

Τότε που οι Κουκουβιστιανοί γλεντούσαν

Αξέχαστα μας έμειναν τα Αποκριάτικα γλέντια του χωριού μας, τα μασκαρέμματα, τα μουτζουρώματα και οι αστείες πράξεις τους που σκόρπιζαν το γέλιο και τη χαρά με τα αυτοσχέδια ευτράπελα τραγούδια τους και με τους ξέφρενους διπλούς χορούς στο χοροστάσι.

Τα παμπάλαια αυτά έθιμα απομεινάκια των Διονυσιακών εορτών αναβίωναν μέσα σε μια ατμόσφαιρα τρελού κεφιού και ξεφραντώματος.

Θα προσπαθήσω να μεταφέρω μια Αποκριάτικη εικόνα από το 1935.

Την Καθαρή Δευτέρα οι χωριανοί μας ύστερα από το ολονύχτιο γλέντι τους κατόμαινοι από τη μουτζούρα μαζεύτηκαν στο χοροστάσι και με τα λαλούμενα (την πίπιζα του Κατσιάνη και το νταούλι του Χαμπλιοκόστα) στήθηκε χορός.

Σε λίγο έφτασε και μια παρέα τραγουδώντας τραγούδια του γάμου.

Το συμπεθεριό είχε στη μέση το “νιόπαντρο” δήθεν ξεγυάλι που καμάρωνε καβάλα στα γαϊδούρια.

Πεζεύοντας στο κέντρο της πλατείας έστρωσαν μια κουρελού κι επιδόθηκαν σε ερωτικές τρυφερότητες.

Η “νύφη” (άντρας ντυμένος γυναίκα) επιδεικνύοντας τις ακαλαίσθητες τρυφερές γάμπες της προξενούσε το γέλιο και τα χωρατά.

Για μια στιγμή ο γαμπρός άρχισε να διαμαρτύρεται έντονα γιατί δεν βρήκε, όπως έλεγε, τη “νύφη εντάξει”.

Στη συνέχεια την έβαλε καβάλα ανάποδα σε ξεσαμάρωτο γαϊδούρι κι από κοντά τα παιδιά χτυπώντας τενε-

κέδες, γιουχαΐζοντας, την επέστρεφε στους δικούς της ζητώντας πανωπροίκι.

Ενώ από την άλλη μεριά το σόι της νύφης αποκαλούσε το γαμπρό “ανάξιο κι ανίκανο”. Και το πλήθος γελώντας και ξεφωνίζοντας τον αποδοκίμαζε.

Με την παρέμβαση των ψευτογιατρών με μάγια και ξόρκια και γητέματα το “αδρανοποιημένο” όργανο του γαμπρού επανέβρισκε το χαμένο ανδρισμό του κι ύστερα θριάμβευε.

Από τα καμώματα και τα τσαλίμια της νύφης, που έλεγε πως ήταν τάχα “πρωτάρα”, δείχνοντας μάλιστα και “σημιάδια”, ο κόσμος σπαρταρούσε στα γέλια.

Το Καθαροδευτεριάτικο αυτό γλέντι με τους ξέφρενους χορούς και τ’ αυτοσχέδια ευτράπελα τραγούδια συνεχίστηκε μέχρι το βράδυ.

*Θειά μου Νί, κι αμάν αμάν
θειά μου Νικολάκαινα,
θειά μου Νικολάκαινα
δόσ μου μια μονή κλωστή.
Να στη βα, κι αμάν αμάν,
να στη βάλω σαλιωμένη.
στη βελόνα σου καημένη.*

Λαογραφικό κείμενο από το ανέκδοτο βιβλίο “ΛΑΟΓΡΑΦΙΑ, ΘΡΥΛΟΙ ΚΑΙ ΠΑΡΑΔΟΣΕΙΣ” του Φάνη Λευκαδίτη.

Φάνης Λευκαδίτης

Διασκέδαση στην πλατεία του χωριού γύρω στο 1952.

Από τους οργανοπαίκτες διακρίνονται από αριστερά προς τα δεξιά: Ιωάννης Πασαλής, λαούτο, Λουκόπουλος, σαντούρι, Ι. Κούπας, κλαρίνο, Ι. Γκαβαλίνης, βιολί.

ΜΠΕΡΤΣΕΚ Η ΔΕΥΤΕΡΗ ΚΟΥΚΟΥΒΙΣΤΑ

1880 - 1920

του Γιάννη Τριανταφύλλου-Πράντζα

Πέρασαν ήδη 11 χρόνια από την 1η Σεπτεμβρίου 1984, την ημέρα που ο αξέχαστος Γιάννης Τριανταφύλλου-Πράντζας άφησε τον μάταιο αυτό κόσμο και ταξίδεψε πλήρης ημερών-ήταν 90 ετών- μετά των άλλων φίλων.

Για τους νεώτερους το όνομά του ίσως να μην είναι πολύ γνωστό και να μην λέει πολλά πράγματα.

Για τον λόγο αυτό θεωρούμε απαραίτητο να γίνει μία μικρή καταγραφή της προσωπικότητάς του.

Έτσι οι αναγνώστες μας θα γνωρίσουν τον συγγραφέα του αναγνώσματος που ακολουθεί και το οποίο θα συνεχιστεί στα επόμενα τεύχη του Δελτίου.

Το ανάγνωσμα αυτό αναφέρεται σε μία άγνωστη πτυχή της ζωής των μεταλλωρύχων Κουκουβιστιανών στο Λαύριο στα τέλη του περασμένου και στις αρχές του αιώνα μας.

Ο ίδιος άλλωστε εργάστηκε εκεί από ηλικία 9 ετών για δέκα ολόκληρα χρόνια και οι μαρτυρίες του είναι αυθεντικές και βιωματικές.

Ο Γιάννης Τριανταφύλλου υπήρξε μία πολυσύνθετη προσωπικότητα τόσο στον πνευματικό όσο και στον επαγγελματικό τομέα με πολλές μάλιστα δραστηριότητες.

Υπήρξε τσαρουχάς, φανοποιός, παντοπώλης, αξιόλογος κλαρινοπαίκτης για πενήντα χρόνια, μελισσοκόμος, κτηνοτρόφος, γεωργός αλλά και ένας αξιόλογος συγγραφέας.

Το συγγραφικό έργο που μας άφησε είναι πλούσιο και αληθινό και πηγάζει μέσα από τα προσωπικά του βιώματα μίας πραγματικά πολυτάραχης ζωής.

Ο Γιάννης Τριανταφύλλου κατέγραψε από πολεμικές αναμνήσεις και ιστορικά γεγονότα μέχρι τα ήθη και έθιμα μιας αλλοτινής ζωής των ανθρώπων της περιοχής μας.

Πολλά από τα γραφτά του έχουν δημοσιευθεί κατά καιρούς στον ημερήσιο τύπο της Αθήνας με πολύ κολακευτικά σχόλια από βιβλιοκριτικούς και σχολιαστές για την καταγραφή και το ενδιαφέρον των θεμάτων του.

Το υψηλό ήθος και το ήπιο ύφος που χαρακτήριζε τον Γιάννη Τριανταφύλλου βγαίνει αυθόρμητα μέσα από τα γραπτά του και καθηλώνει τον αναγνώστη με την σαφήνεια και καθαρότητα του λόγου του.

Δίνουμε λοιπόν σήμερα την ευκαιρία στους αναγνώστες του Δελτίου μας να γνωρίσουν μία άγνωστη ιστορία των κατοίκων του χωριού μας και να χαρούν τη γλαφυρότητα των γραφιών του Γιάννη Τριανταφύλλου.

Μια φορά κι έναν καιρό ήταν ένα μικρό χωριό στην μέση από τους κατοίκους του στα ριζά ενός πανύψηλου βουνού...

Κάπως έτσι θά 'πρεπε ν' αρχίσω την αφήγησή μου, όπως ακριβώς αρχίζει η γιαγιά τη διήγηση του παραμυθιού της στα μικρά εγγονάκια της. Γιατί πιστεύω, ότι αυτά που θα περιγράψω, για τους νεότερους ανήκουν στο χώρο του παραμυθιού.

Έχω την θεία εύνοια της τύχης να ζω ακόμη και να έχουν δει τα μάτια μου την εποχή που οι άνθρωποι ταξίδευαν με τον αραμπα, που το έσερναν τα βόδια ως την σημερινή των πυραύλων, των δορυφόρων και των κομπιούτερ.

Όλη την τεχνολογική και πνευματική εξέλιξη της χώρας μας και του κόσμου ευρύτερα από το έτος 1894 μέχρι και σήμερα 1979.

Συσσωρευμένη μες το μυαλό μου πείρα και μνήμες σχεδόν ενός αιώνα. Ενός αιώνα που το σημάδευσαν τόσο η επισημή με τα επιτεύγματά της, όσο και η οικονομική ανάπτυξη των λαών αλλά και οι δύο φοβεροί παγκόσμιοι πόλεμοι που έγιναν και του σφράγισαν την αιωνιότητα.

Με τα γραφτά μου αυτά η μνήμη μου θα με φέρει πίσω 80 ολόκληρα χρόνια για να σας αφηγηθώ **το στήσιμο και τη ζωή μιας δεύτερης Κουκουβίστας από μετανάστες μεταλ-**

λωρύχους συγχωριανούς μας στα τέλη του 19ου αιώνα γύρο στα 1880 στη θέση **Μπερτσέκ της περιοχής Καμάρizas** περίπου 20 χιλιόμετρα δυτικά της πόλης του Λαυρίου Αττικής.

Η "**Κουκουβίστα του Μπερτσέκ**" που κτίστηκε από μετανάστες εργάτες Κουκουβιστιανούς επέζησε μέχρι το 1920, 40 ολόκληρα χρόνια, όταν δύο σοβαρές αιτίες ήταν αυτό που έκανε τους κατοίκους της σιγά-σιγά να την εγκαταλείψουν και να ερειπωθεί.

Από τη μια η επιστράτευση των νέων και η μακρόχρονη παραμονή τους στο στράτευμα εξ αιτίας του πολέμου και δεύτερη και σοβαρότερη η ομαδική μετανάστευση για καλύτερη ζωή αρχικά στη Ν. Αμερική και ειδικά στον Παναμά, όπου γινόντουσαν τα έργα της διώρυγας και αμέσως μετά στις Η.Π.Α.

Στα 40 χρόνια του βίου του στο νέο χωριό του Μπερτσέκ που έστησαν οι μεταλλωρύχοι Κουκουβιστιανοί κατοίκησε και εργάστηκε εκεί όλο σχεδόν το ανδρικό φύλο της Κουκουβίστας εκτός ελαχίστων τσοπαναράϊων που απασχολούνταν με τη φύλαξη των γιδοπροβάτων τους.

Υπήρξαν χρόνια που ο πληθυσμός ήταν μοιρασμένος μεταξύ των δύο χωριών. Τα γυναικόπαιδα και οι γέροι στην Κουκουβίστα και οι άρρενες από 7 χρονών μέχρι τα 50 στον

οικισμό του Μπερτσέκ Λαυρίου.

Κάτοικος του νέου αυτού χωριού υπήρξα και εγώ για 10 ολόκληρα χρόνια από το 1904 μέχρι το 1914, όπου και το εγκατέλειψα λόγω στρατεύσεώς μου.

Τα προσωπικά μου βιώματα και τις μνήμες μου γύρω από τη ζωή και τη δράση των Κουκουβιστιανών του οικισμού του Μπερτσέκ θα προσπαθήσω να σας περιγράψω εξιστορώντας γεγονότα και πρόσωπα ξεχασμένα εδώ και έναν αιώνα περίπου.

Οι νεώτερες γενιές πολύ λίγα έχουν ακούσει και ελάχιστα γνωρίζουν για το κάτεργο αυτό εργασίας που λεγότανε **“μεταλλεία Λαυρίου”** και τη σκληρή και απάνθρωπη ζωή που ζούσαν οι εργάτες που τα υπηρετούσαν.

Το όνομα Λαύριο για όλους τους Έλληνες της εποχής ήταν συνυφασμένο για πολλά χρόνια με τον πλούτο και την ευημερία. Ήταν πράγματι όμως έτσι; Αναμφίβολα ήταν, μόνο που ο πλούτος και η ευημερία ήταν για την εταιρία των μεταλλείων και τους μετόχους της και όχι για τους εργαζόμενους σ' αυτά.

Σ' όλο το λεκανοπέδιο της περιοχής Καμάριζας ήταν στημένοι διάσπαρτοι δεκάδες οικισμοί από χωμάτινες καλύβες από εργάτες διαφόρων χωριών, ακόμη και νησιών από όλη την Ελλάδα.

Ο οικισμός των μεταλλωρύχων Κουκουβιστιανών ήταν από τους μεγαλύτερους σε πληθυσμό, ίσως να ήταν και ο πρώτος. Απ' ό,τι θυμάμαι γειτονικοί μεγάλοι οικισμοί ήταν των Δεσφινιωτών (από το χωριό Δεσφίνα) και των Κυμιωτών (από την Κύμη της Εύβοιας)

Το ερώτημα που μπαίνει στο σημερινό αναγνώστη είναι γιατί ήταν τόσο μεγάλη η μετανάστευση για εξεύρεση εργασίας των ανθρώπων του χωριού την εποχή εκείνη;

Σκόπιμο θεωρώ πρώτα να περιγράψω ποιά ήταν η οικονομική, η κοινωνική και η πνευματική ζωή των κατοίκων της ορεινής Κουκουβίστας από τα τέλη του 19ου μέχρι και στις αρχές του 20ού αιώνα και ποια τα αίτια της μετανάστευσης και ίδρυσης του οικισμού του Μπερτσέκ Λαυρίου από τους τότε συγχωριανούς μας.

Την Κουκουβίστα ο 20ός αιώνας τη βρήκε φορτωμένη με όλα τα φοβερά κατάλοιπα της μακρόχρονης Τουρκικής σκλαβιάς. Ο εθνικισμός, οι παραδόσεις και η χριστιανική πίστη ήταν ριζωμένη βαθειά μέσα στις καρδιές αυτών των ανθρώπων, όπου η φτώχεια και η ανέχεια δεν στάθηκαν ποτέ ικανές να τους στερήσουν το γέλιο, την αισιοδοξία και την πίστη για μια καλύτερη μοίρα στη ζωή τους.

Ο πληθυσμός της Κουκουβίστας χρόνο με το χρόνο συνεχώς αυξανόταν και στις αρχές του 20ού αιώνα άγγιζε τα 1.000 άτομα. Ήταν ένα από τα μεγαλύτερα ορεινά χωριά του νομού μας.

Το όνομά της ακόμη δεν είχε αλλάξει. Αυτό έγινε πολύ αργότερα τον Αύγουστο του 1912 και για την ιστορία θέλω να αναφέρω το ιστορικό της αλλαγής της ονομασίας από Κουκουβίστα σε Καλοσκοπή.

Με το διάταγμα της τότε Ελληνικής Κυβέρνησης για να αλλάξουν τα ονόματα όλων των χωριών που είχαν Τουρκική γλωσσική προέλευση με νέα Ελληνική ονοματολογία συμπεριελάβε και την Κουκουβίστα, παρ' ό,τι η ρίζα του ονόματός της δεν προέρχεται από την Τουρκική γλώσσα.

Κάποιοι ειδικός από τους νεώτερους θα πρέπει να ερευνήσει, εάν η λέξη Κουκουβίστα είναι Λατινικής ή Σλαβικής προέλευσης. Να σημειωθεί ότι τέτοιες επωνυμίες αλλά και παρατσούκλια για τον ερευνητή υπάρχουν και σήμερα ακό-

μη στο χωριό, όπως το Πράντσας με Λατινική προέλευση και αντίθετα το Μαλεβίτσης που στα Σλαβικά σημαίνει τσούπα-νος από το Βίτσι).

Σε συγκέντρωση των κατοίκων του χωριού που έγινε στην Κοινότητα για να αποφασίσουν όλοι μαζί ποιά θα είναι το νέο αναβαπτισμένο όνομα του χωριού, μετά από πολλές προτάσεις επικρατέστερες κρίθηκαν δύο.

Η μία ήταν να ονομασθεί Καλλιθέα λόγω της μεγάλης ορατότητας που έχει προς τον κάμπο και δεύτερη ήταν **να πάρει το όνομα Κεφαλόβρυσο** χάρη στην πηγή Κεφαλόβρυσο τιμώντας με αυτόν τον τρόπο τη μεγάλη αυτή πηγή που εθεωρείτο και σαν ο παραθεός από τους κατοίκους του χωριού για την επιβίωσή τους.

Η πρόταση όμως του δάσκαλου **Ι. Λαΐου** ανέτρεψε και τις δύο προηγούμενες επικρατέστερες ονομασίες. Πρόβαλε το επιχείρημα ότι και αυτός συμφωνούσε με το όνομα Καλλιθέα και όχι Κεφαλόβρυσο, επειδή όμως πολλά χωριά θα προτείνουν το όνομα Καλλιθέα, θα πρέπει να αλλάξουμε την ονομασία χωρίς να θίξουμε την έννοια της και σαν τέτοια πρότεινε να λέγεται **ΚΑΛΗ ΣΚΟΠΙΑ**.

Στους πιο πολλούς χωριανούς η νέα ηχητική του ονόματος του χωριού δεν τους καλοάρεσε και άρχισαν να διαφωνούν. Το πράγμα ήταν αρκετά σοβαρό, έπρεπε να βρεθεί κάποια λύση που να ικανοποιεί τους περισσότερους. Σε νέα σύσκεψη που έγινε την επόμενη ημέρα ο δάσκαλος συντημίζοντας τις δύο λέξεις σε μία παρουσίασε **το νέο της όνομα ΚΑΛΟΣΚΟΠΗ**. Οι διαφωνίες στη νέα πρόταση του Λαΐου λιγότεψαν και έτσι η πρόταση έγινε αποδεκτή από την πλειοψηφία των χωριανών.

Ανάδοχος της Καλοσκοπής είναι ο Γιάννης Λαΐος δάσκαλος τότε στο χωριό καταγόμενος από το χωριό Χρυσό των Σαλόνων. Έχουν περάσει 65 χρόνια από τη χρονιά που το χωριό άλλαξε το όνομά του μέχρι σήμερα, έκτοτε σε όλα τα κρατικά αρχεία είναι γραμμένο με το νέο του όνομα Καλοσκοπή, για τους απλούς όμως ανθρώπους του χωριού στα χείλη τους έχει μείνει και δεν ξεύρω για πόσο καιρό ακόμη θα μείνει σε κάθε αναφωνήσή τους στο χωριό η παλιά του ονομασία **“η Κουκουβίστα”**.

Η ΚΟΥΚΟΥΒΙΣΤΑ ΤΟΥ ΠΕΡΑΣΜΕΝΟΥ ΑΙΩΝΑ

Η Κουκουβίστα του περασμένου αιώνα ήταν το πιο μεγάλο ορεινό χωριό της επαρχίας Παρνασσίδας με πληθυσμό πάνω από 900 κατοίκους.

Οι κάτοικοί της ήταν άνθρωποι φιλήσυχοι και εργατικοί. Από την εποχή που θυμούνται οι πιο γέροι μέχρι και στις μέρες μας φόνος μεταξύ Κουκουβιστιανών δεν έχει γίνει, εκτός από κάποιον ονόματι Κουτσέλη που σκότωσε τη γυναίκα του και μετά εξαφανίστηκε φεύγοντας στην Αμερική, αλλά και αυτός ο φονιάς δεν ήταν Κουκουβιστιανός. Είχε έλθει σαν σόγαμπρος από άλλο μέρος.

Η Κουκουβίστα σε αντίθεση με κάποια γειτονικά χωριά, όπου η εγκληματικότητα των κατοίκων τους ήταν επιδημία μόνιμη, όπου οι φόνοι, οι ληστείες και οι βιαιοπραγίες εν γένει ήταν καθημερινό φαινόμενο, το γεγονός όμως αυτό των κακών γειτόνων της παρ' ό,τι η Κουκουβίστα ήταν μία όαση ειρηνικού χωριού, είχε δυστυχώς τις επιπτώσεις στους κατοίκους της. Ειδικότερα δε από τους καταδικωμένους ληστές που εύρισκαν καταφύγιο στα Κουκουβιστιανά απρόσιτα βουνά και εκβίαζαν και λήστευαν τους Κουκουβιστιανούς κτηνοτρόφους.

Οι Κουκουβιστιανοί ήταν θρησκόληπτος λαός, τα δεκάδες εξωκλήσια που έκτισαν κατά καιρούς σε όλον τον περίγυρο του χωριού μαρτυρεί τη μεγάλη τους πίστη στην ορθοδοξία, το δε χωριό ήταν χωρισμένο σε 3 ενορίες με 3 παπάδες.

Τις τελετές των μυστηρίων, γάμους, βαπτίσις, κηδείες κάθε ενορίας τις διεκπεραιώνει ο παπάς που ανήκε σ' αυτήν, ενώ οι λειτουργίες των Κυριακών και μεγάλων εορτών γίνονταν και από τους τρεις παπάδες μαζί. Το αστείο είναι ότι και ο χώρος της εκκλησίας και ο γυναικονύτης ήταν χωρισμένος κατά ενορίες (γειτονιές) και ο καθένας που πήγαινε για να εκκλησιασθεί καθόταν στο μέρος όπου είχε καθορισθεί για την ενορία του.

Οι παπάδες την εποχή εκείνη δεν είχαν όπως οι σημερινοί μισθό από το κράτος, η αμοιβή τους ήταν μια καθορισμένη μικρή εισφορά από την κάθε οικογένεια σε είδος φασόλια ή πατάτες, προϊόντα παραγωγής του χωριού.

Στα τέλη του φθινοπώρου, όταν η συγκομιδή είχε τελειώσει, κάθε παπάς με το σακί του στον ώμο γυρνούσε την ενορία του και συγκέντρωνε την αμοιβή του. Της Χριστιανοσύνης τα ορθόδοξα ήθη και έθιμα και τις παραδόσεις τις τηρούσαν με ευλάβεια, αφοσίωση και πίστη οι κάτοικοι του χωριού.

Στην εκκλησία και στους αγίους της εναπόθεταν όλες τις ελπίδες τους για τη ζωή τους και το μέλλον των ιδίων και των παιδιών τους.

Παρ' ότι είχαν περάσει 70 χρόνια από την απελευθέρωση της Ελλάδας τα κάταλοιπα της μακρόχρονης Τουρκικής κατοχής δεν είχαν ακόμα εξαφανισθεί από τη ζωή των κατοίκων του χωριού, ειδικά στο γλωσσικό λόγο με τις τουρκικές λέξεις που ήταν σε καθημερινή χρήση, όπως ο σοφράς=τραπέζι, ζαϊρές=το χόρτο, η τροφή των ζώων, αμανάτι-ενέχυρο, νταμάρι=λατομείο, ντεμπισίρι=κιμωλία, τσαμπάζης=ζωέμπορος κ.λ.π.

Ακόμη και ο κληρονόμος του εισπράκτορα των Τουρκικών φόρων έφερνε το παρατσούκλι Χαράτσος από την τουρκική λέξη χαράτσι=φόρος, οι δε παντρεμένες γυναίκες όταν μιλούσαν για τον άνδρα τους ή και στον ίδιο δεν έκαναν χρήση του ονόματός του αλλά της εξελληνισμένης τουρκικής λέξης "ο αφέντης".

Όλες οι οικογένειες του χωριού είχαν δύο επώνυμα. Το ένα ήταν το επίσημο το γραμμένο στο δημοτολόγιο της κοινότητας και το δεύτερο ήταν το παρατσούκλι. Το παρατσούκλι δεν ήταν κάτι το τυχαίο, βασιζόταν ή σε κάποιο σωματικό ή γλωσσικό ελάττωμα ή σε κάποια εκκεντρικότητα του ατόμου πράγμα που οι συγχωριανοί του μεταξύ σοβαρού και αστείου του το κολλούσαν. Το κληρονομούσαν δε και οι επίγονοί του. Τα παρατσούκλια χρησιμοποιούνταν μεταξύ των κατοίκων του χωριού μας ήταν τόσο διαδεδομένα που πολλοί δεν γνώριζαν το πραγματικό επώνυμο ενός άλλου συγχωριανού τους.

Ο μόνος που ίσως γνώριζε όλα τα πραγματικά επώνυμα ήταν ο γραμματικός της κοινότητας που κρατούσε και το δημοτολόγιο. Πολλά δε από αυτά τα παρατσούκλια σώζονται ακόμη μέχρι και σήμερα σε πολλούς απογόνους των παλαιών εκείνων οικογενειών του χωριού. Όπως Σουπαίοι, Σαλαταπδαίοι, Τσαρτσαλαίοι, Κτσουγιωργαίοι, Καλτσαίοι, Πραυντζαίοι, Μαυρακαίοι, Καλοηραίοι, Τσακμακαίοι, Καρφαίοι, Κουτμαναίοι, Κτσαλαίοι, Σαγαίοι, Σαμεταίοι κ.λπ.

Να σημειωθεί δε για την ιστορία ότι τα επώνυμα οι πιο πολλοί Έλληνες τα καθιέρωσαν μετά την απελευθέρωσή

τους από τους Τούρκους και την εγκαθίδρυση του Ελληνικού Κράτους.

Στις αιτήσεις που είχαν υποβάλει στο Ελληνικό δημόσιο μετά την απελευθέρωση οι υπηρετήσαντες στα κλέφτικα μπουλουκία για να τους δοθεί μικρή σύνταξη για την συνεισφορά τους στον απελευθερωτικό αγώνα του Έθνους δεν υπογράφουν με επώνυμο αλλά με το όνομά τους και σαν επώνυμο έβαζαν το επώνυμο ή το όνομα του σπλαρχηγού τους π.χ. ο Γιάννης Ανδρούτσου από την Κουκουβίστα, ο Γιώργος του Διάκου από τη Δρέμια, ο Κώστας του Πανουργιά από την Μόουσυνίτσα κ.ο.κ.

ΤΑ ΣΠΙΤΙΑ ΤΗΣ ΚΟΥΚΟΥΒΙΣΤΑΣ

Το χωριό μέχρι και τα τέλη του περασμένου αιώνα ήταν πυκνοκατοικημένο και συγκεντρωμένο, δεν είχε την σημερινή διασπορά των σπιτιών του.

Χωριζόταν σε γειτονιές που η κάθε μιά είχε και τη δική της ονομασία όπως η Ρούγα ή τα Παπαδαϊκά (επειδή είχε βγάλει τους πιο πολλούς παπάδες στο χωριό).

Σε άλλες γειτονιές όπου οι οικογένειες που κατοικούσαν ήταν συγγενείς μεταξύ τους και έφερναν το ίδιο επώνυμο ή παρατσούκλι έπερνε και η γειτονιά τους το όνομά τους, όπως στα Βλαχαϊκά, Κουτμαναϊκά, Κολλιαϊκά, Μαργαρταϊκά κ.λ.π.

Τα σπίτια της Κουκουβίστας είχαν την εξής κατασκευή: ήταν όλα ισόγεια πετρόκτιστα. Μετά το 1900 άρχισαν να κτίζονται διόροφες οικοδομές στο χωριό και να σκεπάζονται με κεραμίδια.

Αντί για σανίδες στο πάτωμα υπήρχε σκέτο χώμα. Και η στέγη στα πιο πολλά ήταν με χώμα χτυπημένο κατά τέτοιο τρόπο ώστε να μην τρέχει μέσα το νερό της βροχής. Ορισμένα, τα πιο ζυγχνονα είχαν τη στέγη τους σκεπασμένη με μεγάλες πλάκες από πέτρα που τις συγκρατούσαν χοντροί κορμοί από έλατο. Τα παράθυρα γινόντουσαν πολύ μικρά, επειδή δεν υπήρχαν τζάμια για να κρατούν έξω το χιόνι και το κρύο, ασφαλιζόνταν δε με μια σανίδα από το μέσα μέρος.

Τζάκι δεν υπήρχε, στο κέντρο του δωματίου άναβαν κατάχωμα τη φωτιά και από ένα πάτερο του ταβανιού κρεμούσαν μια αλυσίδα με ένα γάντσο στο άκρο του όπου κρεμούσαν την κατσαρόλα (κακάβι) για το μαγείρεμα (τον κρεμαντάλα) όπως τον έλεγαν.

Κάτω από την ίδια στέγη στεγαζόντουσαν και τα ζωντανά της οικογένειας, βόδι, μουλάρι, κατσίκες, κότες κ.λ.π.

Η επικοινωνία μεταξύ τους ήταν ελεύθερη χωρίς πόρτα, το χώρισμα γινότανε από κομμάτια ξύλου σκισμένα με τσεκούρι από χονδρούς κορμούς δέντρων (τις σκίζες) και το χώρισμα λεγότανε τσατμάς.

Τα σπίτια όλα ήταν ανταβάνωτα και από την αστρέχα της στέγης με μεγάλη ευκολία έμπαινε στο εσωτερικό του σπιτιού ο βοριάς και το χιόνι. Αλείματα (σοβάδες) στους τοίχους δεν υπήρχαν. Όλα ήταν λιτά και φτωχά. Την οικοσκευή την αποτελούσαν ο σοφράς με λίγα σκαμνιά, μιά κασέλα για τα ρούχα τους, ο λαδόλυχνος και ελάχιστα είδη κουζίνας από χαλκό και ξύλο.

Δυστυχώς οι όροι υγιεινής ήταν σε αθλία κατάσταση από την έλλειψη βόθρων και υδραγωγείου ύδρευσης. Τα πηγάια πόσιμα νερά εμολύνοντο από τα ελεύθερα λύματα των σπιτιών που μεταφέρονταν με το πότισμα των περιβολιών σε τέτοιο βαθμό που η επιδημία του τύφου ήταν μόνιμη πληγή για τους κατοίκους της Κουκουβίστας με θανατηφόρα απο-

τελέσματα.

Η θνησιμότητα των μικρών παιδιών ήταν πολύ μεγάλη και η επιβίωση του χωριού οφείλεται στην μεγάλη γεννητικότητα που υπήρχε. Κάθε ανδρόγυνο αποκτούσε πάνω από 6 παιδιά και από αυτά δεν επιζούσαν ούτε τα μισά. Αλλά και ο μέσος όρος ζωής των κατοίκων δεν ξεπερνούσε τα 65 χρόνια.

Οι άνθρωποι από τα σαράντα τους χρόνια ήταν γερασμένοι, ρυτιδιασμένοι, ξοφλημένοι εξ αιτίας της κακής διαβίωσης και της έλλειψης ιατρικής και φαρμακευτικής περίθαλψης. Τα μόνα φάρμακα που κυκλοφορούσαν την εποχή αυτή ήταν το καθάρσιο και το κινίνο για όλες τις αρρώστιες.

Χρή γιατρού κάνουν διάφοροι πρακτικοί κομπογιανίτες και στις γριούλες που γνώριζαν από ξόρκια και ίταιμα ενυπόθεταν τις ελπίδες τους οι άρρωστοι.

Οι θάνατοι μικρών παιδιών και νέων ανθρώπων ήταν τόσο συχνόι μεταξύ των κατοίκων, πράγμα που έκανε αυτούς τους ανθρώπους να αντιμετωπίζουν το γεγονός αυτό με κάποια σκληρότητα, απάθεια και μοιρολατρεία.

Εκείνο που υπήρχε την εποχή εκείνη και εξέλιπε παντελώς από τους σημερινούς ανθρώπους ήταν η ανθρωπιά και η συμπαράσταση που είχαν συναμεταξύ τους οι άνθρωποι του χωριού και στη χαρά και στη λύπη. Πράγμα που το ανθρώπινο αυτό στοιχείο ανακούφιζε τον πόνο και απάλυνε τη θλίψη στους ανθρώπους που είχαν χάσει κάποιον δικό τους. Αλλά και τη χαρά μοίραζε με τους άλλους συγχωριανούς, όταν συνέβαιναν ευχάριστα γεγονότα σε κάποια οικογένεια, γάμος, γέννηση, βάπτισμα ή γιορτή.

Αλήθεια ποιος νέος σήμερα είναι δυνατόν να πιστέψει ότι αυτά συνέβαιναν πριν 100 και πλέον χρόνια στο χωριό μας; Και όμως έτσι είχαν τότε τα πράγματα.

Το νοσοκομείο και η κλινική ήταν κάτι το άγνωστο για την εποχή, όπως και η ιατρική εξειδίκευση σε ειδικότητες.

Οι γεννήσεις των παιδιών ήταν θέμα αποκλειστικό της πρακτικής μαμής.

Η προσφορά αυτών των γυναικών ήταν πράγματι αξιόλογη και μεγάλη για τις γυναίκες του χωριού, όταν θα ερχόταν η ώρα της γέννας. Η πολύχρονη πείρα τους και η ψυχολογική επίδραση που έπαιζε η παρουσία τους κατά την ώρα του τοκετού επί της ετοιμόγεννης γυναίκας ήταν μεγάλη και θετική. Δυστυχώς όμως υπήρξαν και πολλές περιπτώσεις θανάτου γυναικών μετά τον τοκετό που η αιτία οφειλόνταν στην επέμβαση των πρακτικών αυτών μαιών.

Η ΘΕΣΗ ΤΗΣ ΓΥΝΑΙΚΑΣ ΣΤΗΝ ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑ

Για την γυναίκα του χωριού του περασμένου αιώνα νομίζω όσα και να γραφούν πάλι θα είναι λίγα. Η ανδρική και κοινωνική καταπίεση ήταν σε τέτοιο βαθμό που η διαφορά της από τα υπόλοιπα ζωντανά του σπιτιού ήταν ότι αυτή είχε το χάρισμα να μιλά και να συνεννοείται με τους άλλους συνανθρώπους της.

Από την ημέρα που ερχότανε με τη γέννησή της στον κόσμο με κάποια δυσφορία γινόταν η υποδοχή της από τους γονείς της σε αντίθεση με τη χαρούμενη υποδοχή που γινόταν στη γέννηση του αγοριού από το ζευγάρι.

Από το αγόρι οι γονείς σαν μεγάλωνε περίμεναν βοήθεια υλική και ηθική. Αντίθετα το κορίτσι περίμενε από τους ίδιους βοήθεια και προστασία σε προίκα και προικιά. Αυτός ήταν και ο βασικός λόγος που της έδινε και τη δεύτερη θέση στη ζωή της οικογένειας.

Σαν ελεύθερη βρισκόταν υπό την κυριαρχία του πατέρα και των αδελφών της, μετά το γάμο της οι εξουσίες της καταπίεσης περνούσαν σε νέα πρόσωπα, στον άνδρα της και στα πεθερικά.

Η δική της θέση στην οικογένεια ήταν ταγμένη σε δύο βασικούς τομείς, στο να εργάζεται σκληρά και αδιαμαρτύρητα μέσα και έξω από το σπίτι και να γεννάει παιδιά και μάλιστα αρσενικά, όχι θηλυκά.

Από μικρή έπρεπε να μάθει με στωικότητα να δέχεται τις επικρίσεις των άλλων χωρίς η ίδια να έχει το δικαίωμα του αντιλογου. Από μικρή μάθαινε να φτιάχνει γνέθοντας και υφαίνοντας τα προικιά της.

Τα χειροτεχνήματα της τότε εποχής σε κεντήματα και υφαντά ήταν τόσο τέλεια που και σήμερα τα θαυμάζει κανείς.

Τις ημέρες του χειμώνα όταν ο άνδρας περνούσε τις ώρες του στο καφενείο παίζοντας πρέφα, η γυναίκα εκτός από τις άλλες δουλειές του σπιτιού έξευε, έγνεθε και ύφαινε οκάδες μαλλιού για να καλύψει όλες τις οικογενειακές ανάγκες και να σημειωθεί ότι σαν παντρεμένη πολύ λίγες ήταν οι χρονιές που δεν ήταν σε κατάσταση εγκυμοσύνης.

Στις γεωργικές δουλειές όπου το τσαπί είχε την πρώτη θέση, σήμερα δε θεωρείται δουλειά βαριά και κατά βάση ανδρική, αυτή όχι μόνο πρωτοστατούσε αλλά ανταγωνιζόταν και τον άνδρα σε αντοχή και απόδοση.

Χαρακτηριστικό της αντοχής αυτών των γυναικών ήταν και τα βαριά φορτία που σήκωναν στη ράχη τους κουβαλώντας από ξύλα μέχρι και πατάτες και σε απόσταση αρκετών χιλιομέτρων. Δυστυχώς πολύ σπάνια ρωτούσαν την ίδια για τις αποφάσεις που έπαιρναν οι δικοί της σε θέματα που την αφορούσαν.

Σχολείο όχι μόνο δεν της επέτρεπαν να πάει αλλά εθεωρείτο και κάπως ανήθικο να γνωρίζει η γυναίκα τότε γραφή και ανάγνωση.

Ο γάμος σαν αφετηρία είχε το συνοικέσιο. Τις κοπέλες όχι μόνο δεν τις ρωτούσαν εάν θέλουν τον υποψήφιο γαμπρό αλλά ήταν και οι τελευταίες που μάθαιναν το κλείσιμο του προεξονίου.

Μοιρολατρικά και αδιαμαρτύρητα δεχόντουσαν τις αποφάσεις των γονιών και αδελφών. Θα πίστευε κανείς ότι με όλα τα παραπάνω η γυναίκα της Κουκουβίστας ήταν μιά δυστυχισμένη σκλάβια άξια οίκτου.

Εντελώς το αντίθετο συνέβαινε, διαζύγιο στα ληξιαρχικά βιβλία της Κοινότητας δεν είχε καταγραφεί μέχρι που κήκαν στην κατοχή.

Η Κουκουβιστιανή γυναίκα με στωικότητα αγκάλιαζε όλες τις χαρές και τις λύπες της ζωής. Παντού θα την εύρισκες μπροστά με κέφι σαν την Σουλιώτισσα στο μετερίζι, στο πανηγύρι, στο γάμο, στο χορό, στο σπίτι, στη δουλειά, στην αρρώστια, στο θάνατο.

Αλύγιστη με το κεφάλι ψηλά, ηρωικά αντιμετώπιζε όλες τις οικογενειακές υποχρεώσεις γιατί ως σημειωθεί ότι αυτή ήταν ο αρχηγός της οικογένειας για μεγάλα χρονικά διαστήματα λόγω απουσίας του άνδρα στην ξενιτιά.

Σε αυτή την ακούραστη αλλά πάντα ανοιχτόκαρδη Κουκουβιστιανή γυναίκα στρέφεται ο νους μου ακόμη και σήμερα μετά από έναν αιώνα, συγκρίνοντάς την με την σημερινή γυναίκα της άνεσης και της εξίσωσης με τον άνδρα. Αλλά για την σύγκριση αυτή ας ασχοληθούν και ας γράψουν πιο ειδικοί από μένα.

Συνεχίζεται

Η χρυσή κούπα

Στα γήπεδα η Ελλάδα θριαμβεύει.

Αναστενάζει από χαρά και ανακούφιση, όταν τα Ελληνικά νιάτα σηκώνουν ψηλά την Ελληνική σημαία να τη δουν στα πέρατα της γης.

Την Κυριακή 10-3-1996 στον αγώνα κυπέλου κυπελούχων Ευρώπης η ομάδα βόλεϋ του Ολυμπιακού στέφθηκε Κυπελούχος Ευρώπης.

Πέρασε πολλά φέτος ο Γιάννης Λάιος και δικαίως πανηγυρίζει την κατάκτηση του τροπαίου

Εμείς χαιρόμαστε τόσο για τη νίκη της μεγάλης ομάδας όσο και για το γεγονός ότι **προπονητής του Ολυμπιακού είναι ο χωριανός μας Γιάννης Λάιος**, εγγονός του αείμνηστου δασκάλου μπάρμπα Γιάννη, που μόρφωσε πολλές γενιές παιδιών του χωριού μας.

Ευχαριστούμε Γιάννη για τη μεγάλη χαρά που μας έδωσε και ευχόμαστε το Κύπελο που κέρδισες να βοηθήσει το βόλεϋ και εσένα να ανεβήτε τα σκαλοπάτια και την πύλη των Ολυμπιακών αγώνων.

ΜΑΡΙΑ ΠΡΙΟΒΟΛΟΥ ΠΑΠΑΕΥΑΓΓΕΛΟΥ

Μία συμπολίτισσά μας πολίτισσα του κόσμου

Δεν υπερφανευόμαστε για τα τέκνα του χωριού μας από κενή ματαιοδοξία. Υπερφανευόμαστε επειδή η αξία της προσφοράς τους στην επιστήμη, στα γράμματα και στο επάγγελμα είναι αναγνωρισμένη με σαφή και αδιάσειστα τεκμήρια.

Σήμερα θα μιλήσουμε για την εκλεκτή και διακεκριμένη συμπολίτισσά μας την Μαρία Πριόβολου - Παπαευαγγέλου Παθολογοανατόμο με εθνική και διεθνή ακτινοβολία.

Η Μαρία είναι κόρη του Ζαχαρία Πριόβολου, του παγκοίνως γνωστού ως ΖΑΠ, του ρηξικέλευθου επιχειρηματία των Αθηνών, γνισίου τέκνου της Κουκουβίστας.

Από τους γονείς της κληρονόμησε την ευφυΐα, τη δύναμη του χαρακτήρα, την ορμή για πρόοδο αλλά και την ευγενική φιλοδοξία να είναι χρήσιμη στους συνανθρώπους της.

Η φύση την προίκισε και με σεμνή ωραιότητα.

Παντρεύτηκε τον διακεκριμένο χειρουργό και εξαιρετικό άνθρωπο, εγκάρδιο φίλο κάθε Κουκουβιστιανού, Ευάγγελο Παπαευαγγέλου, Διευθυντή της Β' Χειρουργικής κλι-

νικής του Ερυθρού Σταυρού.

Η Μαρία Πριόβολου-Παπαευαγγέλου είναι διδάκτωρ της Ιατρικής Σχολής του Πανεπιστημίου Αθηνών με πολυστή μετεκπαίδευση στις Η.Π.Α. και στη Μ. Βρετανία και ειδικευση στην παθολογοανατομία του μαστού.

Σήμερα είναι Επιμελήτρια στο Ελληνικό Αντικαρκινικό Ινστιτούτο "Ο Άγιος Σάββας".

Έχει λάβει μέρος σε περισσότερα από 50 Ελληνικά, Ευρωπαϊκά και Διεθνή Συνέδρια και έχει δημοσιεύσει πάνω από 50 ιατρικές μελέτες σημαντικές για την Ελληνική και Διεθνή βιβλιογραφία.

Επίσης σε πλήθος από διαλέξεις έχει διασώσει τις γνώσεις της και έχει μεταφέρει την πείρα της στο ευρύ κοινό.

Η συμπατριώτισσά μας Μαρία Πριόβολου - Παπαευαγγέλου έχει τιμήσει και το γυναικείο κίνημα, καθόσον είναι Πρόεδρος του Σωματείου "Μπότερες Επιστήμονες Πολύτεχνες". Η ίδια είναι πολύτεκνος. Έχει φέρει στον κόσμο 5 ευσταλείς υπάρξεις, γεγονός που ολοκληρώνει την προσφορά της προς τη ζωή.

Ό,τι της πρόσφερε η ζωή, αυτή της το ανταπέδωσε πλουσιοπαρόχως με αγάπη μητρική και με μέριμνα θεραπευτική.

Ανταπέδωσε όμως πολλαπλασίως και ό,τι της έδωσε η Κουκουβίστα μέσω του ήθους και της ευγένειας των γονιών της. Χαρά του Δελτίου μας είναι να προβάλλει και να συγχαίρει τους άξιους συμπατριώτες και τις πανάξιες συμπατριώτισσές μας.

Χρήστος Χ. Μαλεβίτσας

ΣΥΝΔΡΟΜΕΣ

414.	Κωστούρου Ντίνα (Αλεξ/λη) στη μνήμη του συζύγου της Γιάννη και του πεθερού της Γεωργίου	2.000	488.	Καλόγηρου Λένα Ι.	2.000
415.	Καλόγηρος Αργύρης στη μνήμη Σίμου Άγγελου αντί στεφάνου.	5.000	489.	Χαμηλός Βασίλης Π.	5.000
416.	Βασιλείου Γιάννης στη μνήμη Σίμου Άγγελου αντί στεφάνου	5.000	490.	Τσιριμώκος Κώστας	5.000
417.	Δανιήλ Περικλής Παναγ.	5.000	491.	Μώρης Νίκος Π.	2.500
418.	Ραπτόπουλος Ζαχαρίας	5.000	492.	Μώρη Αφροδίτη Ν.	2.500
420.	Φερμάνογλου Μάρθα στη μνήμη του συζύγου της Νικολάου	8.500	493.	Βασιλείου Γιάννης Ν. στη μνήμη του πατέρα του	5.000
423.	Χαμηλός Απ.	1.200	494.	Βασιλείου Ευθυμία Ν. στη μνήμη του συζύγου της Νικολάου	5.000
424.	Κολλύρης Νικόλαος Γ.	1.000	495.	Καραβά Αικατερίνη στη μνήμη του πατέρα της Νικ. βασιλείου	5.000
426.	Κόλλιας Ευάγγελος Γ.	3.000	496.	Καραντάσος Κώστας	5.000
427.	Αντωνίου Νικόλαος Κ.	5.000	497.	Βλάχος Παναγιώτης Κ.	5.000
429.	Γρηγοροπούλου Δημ. Β.	5.000	498.	Τούμπα Μαίρη Ευθ.	2.000
432.	Μώρης Νικόλαος Γ.	2.000	499.	Χαμηλός Ευθύμιος Π.	2.500
435.	Ραπτόπουλος Γιώργος	2.000	500.	Χαμηλού Ανθούλα Ευθ.	2.500
436.	Λευκαδίτης Ιωάννης Ευθ.	3.000	501.	Τούμπας Λουκάς Ευθ.	5.000
437.	Λευκαδίτης Ευθύμιος Ι.	3.000	502.	Τούμπας Νίκος Ι.	5.000
439.	Τηρίδης Γεώργιος	5.000	503.	Αλεξίου Δημήτρα Αθ.	5.000
440.	Παπακώστα-Πατέλη Φοίβη στη μνήμη Ευθ. Παπακώστα	20.000	504.	Αυγερινός Νίκος Γ.	3.000
441.	Μαλιβίτσης Ηλ. (Καλοσκοπή) στη μνήμη Δημ. Αντωνίου	1.000	505.	Τούμπας Κώστας Ι.	2.000
443.	Τσίγος Κώστας Ευαγ.	1.000	506.	Τούμπα Μαργαρίτα Κ.	2.000
444.	Τσίγος Ιωάννης Ευαγ.	5.000	507.	Τούμπας Γιάννης Κ.	2.000
445.	Γκιουλμπαξιώτης Κυριάκος	3.500	508.	Τούμπα βασιλική Κ.	2.000
446.	Ζαμπούρας Γεώργιος	3.500	509.	Γιατράς Γιάννης	2.000
449.	Δελαπόρτα Ελλη	3.000	510.	Μώρης Κώστας Γ.	2.500
450.	Γρηγορόπουλος Βασίλειος	3.000	511.	Σαριτζόγλου θεοφάνης	2.500
452.	Λίτσος Γεώργιος Κ.	3.500	512.	Αλεξίου Βάγια Αθ.	5.000
453.	Τσιαμπάος Ιωάννης	5.000	513.	Λευκαδίτης Παναγιώτης Γ.	5.000
454.	Κυριαζής Κώστας Β.	5.000	514.	Λευκαδίτη Ελένη Γ.	2.000
455.	Κολλύρης Ευθύμιος Ν.	5.000	515.	Λευκαδίτης Γιάννης Γ.	2.000
456.	Κουφός Δημήτριος	4.500	516.	Κόλλια Κων. Χρ.	3.000
457.	Δανιήλ Ιωάννης	2.500	517.	Ματθαίου Αλέξ. Ε.	3.500
458.	Δανιήλ Μαργαρίτης Ι.	2.500	518.	Ματθαίου Ευάγγελος Αλ.	3.500
459.	Σίμος Αλέκος	1.000	519.	Χριστοφόρου Νίκη Π.	5.000
460.	Καλοβυρνάς Νίκος	3.500	520.	Τούμπας Νίκος Ευθ.	6.000
461.	Μαλεβίτσης Αθανάσιος Ν.	3.500	521.	Κυριαζής Γιώργος Κ.	5.000
462.	Μαλεβίτση Μαριάννα Αθ.	3.500	522.	Κόλλιας Κώστας Ν.	5.000
463.	Ράπτης Ευστάθιος	8.500	523.	Κόλλιας Οδυσσέας Ν.	3.000
464.	Ράπτης Ιωάννης Ευστ.	10.500	524.	Ματθαίου Παναγ. Γ.	2.000
465.	Ράπτης Δημήτριος Ευστ.	5.500	525.	Βλάχος Νίκος Φ. στη μνήμη Δημ. Αντωνίου	3.000
466.	Σκεπετάρη Τασία	8.500	526.	Τριανταφύλλου Φίλιππος Ι.	2.000
467.	Χαβελέ Μαρία	8.500	527.	Κωστούρος Χαράλαμπος Ν.	5.000
468.	Ραπτόπουλος Ζαχαρίας Ι.	5.000	528.	Αχλαδάς Ζήσης Α.	2.000
469.	Παπαγεωργίου Δημ. Π.	3.500	529.	Βοκταλίδου Ευσταθία Π.	2.000
470.	Χριστοδούλου Παναγ. Γ.	2.000	530.	Ματζιός Αθανάσιος Γ.	3.500
471.	Βλάχος Ιωάννης Κ.	1.000	531.	Ραπτοπούλου Τσιαμπά Μαρία	3.000
472.	Κόλλια Πίτσα Ι.	5.000	532.	Αυγερινός Βασίλης Χαρ.	2.500
473.	Κόλλιας παναγιώτης Γ.	5.000	533.	Αυγερινού Τριαντ.Β.	2.500
474.	Βλάχου Μαρία Π.	10.000	534.	Βλάχος Φώτης Ν.	2.000
475.	Ματθαίου Κώστας Χαρ.	5.000	535.	Αντωνίου Νικ. Δ.	5.000
476.	Κόλλιας Γιώργος Δ.	10.000	536.	Αντωνίου Μαρία Δ. στη μνήμη του συζύγου της	8.000
477.	Αυγερινός Γιώργος Ν.	3.000	537.	Τζαμτζή Παρασκευή Αν.	3.000
478.	Αυγερινού Αθανασία Γ.	3.000	538.	Τούμπας Αθανάσιος Ευθ.	2.500
479.	Δημόπουλος Ταξ.Π.	5.000	539.	Τούμπα Κων/να Αθ.	2.500
480.	Βλάχος Κώστας Φ. στη μνήμη Δημ. Αντωνίου	5.000	540.	Νικοπούλου-Κολλύρη Μαρία (Λαμία)	1.000
481.	Λαμπίρης Γιώργος	2.000	541.	Τομαράς Γιώργος Ι.	3.000
482.	Κωστούρος Γιάννης Νικ.	2.000	542.	Μανιώτου-Τομαρά Ευθυμία	2.000
483.	Κωστούρου Αικ. Ι.	2.000	543.	Έφορος Γιώργος	2.500
484.	Κωστούρου Μάγια (Καναδάς)	1.000	544.	Εφόρου Αθανασία Γ.	2.500
485.	Καλόγερος Αργύρης	2.500	545.	Τούμπας Παναγ. Γ.	3.000
486.	Καλόγερου παναγιώτα	2.500	546.	Χαμηλός Δημ. Ι.	4.000
487.	Καλόγερος Γιάννης Αργ.	2.000	547.	Κοκκίνου Βασ. Ι. στη μνήμη του θείου της Γεωργίου Κουφού	5.000
			548.	Ματθαίου Ευθυμία Χαρ.	10.000
			549.	Χαμηλός Ευθύμιος Ι.	5.000

ΣΥΝΔΡΟΜΕΣ

550.	Σφετσιώρης Χαράλ. Κ.	5.000	609.	του παππού της Γιάννη Τούμπα	5.000
551.	Κατσανιώτης Γιώργος Κ.	5.000		Τούμπας Γιάννης Κ. στη μνήμη	
552.	Κατσανιώτης Νίκος Κ. στη μνήμη			του παππού του Γιάννη Τούμπα	5.000
	του θείου του Ανδρέα Κατσανιώτη	5.000	610.	Τούμπα Μαργαρίτα Κ. στη μνήμη	
553.	Κυρίτση Παναγιώτα Δ. στη μνήμη			ιατρού Ηλία Κατσιώνη	10.000
	της κόρης της Μάγδας	2.000	611.	Τούμπας Κώστας Γ.	5.000
554.	Δανιήλ Αργυρώ Νικ.	5.000	612.	Φίκα-Μαλεβίτση Ελένη στη μνήμη	
555.	Κυρίτσης Δημήτριος Ν.	5.000		του συζύγου της και των γονέων της	5.000
556.	Αναγνωστοπούλου -Κυρίτση Τασία	1.000	613.	Μαλιβίτσης Γιάννης Νικ.	2.000
557.	Γεωργίου Ιωάννης Ν.	5.000	614.	Κυρίτσης Παναγ. Ν.	2.000
558.	Σκούφος Παναγιώτης	5.000	615.	Κυρίτσης Νίκος Π.	2.000
559.	Βλάχος Γιώργος Π.	5.000	616.	Κυρίτση Νικολέτα Π.	2.000
560.	Τούμπα Αλαξάνδρα Αθ.	2.500	617.	Κυρίτση Αναστασία Π.	2.000
561.	Τούμπας Ευθύμιος Αθ.	2.500	618.	Κυρίτση Βάγια Π.	2.000
562.	Σπέντζου Άννα στη μνήμη		619.	Μώρης Ευθύμιος Αθ.	2.000
	του συζύγου της και του πατέρα της	2.000	620.	Μαντά Βασιλική	3.500
563.	Χρηστίδου Παναγιώτα Χαρ. στη μνήμη		621.	Δημόπουλος Αθανάσιος Π.	1.000
	του συζύγου της και του γαμπρού της	3.000	622.	Αναγνώστου Ανδρέας	5.000
564.	Δανιήλ Νίκος Γ.	5.000	623.	Κομνάκου Ντίνα	5.000
565.	Λουκόπουλος Γιώργος	3.000	624.	Τσιρώνης Βασίλης Ε. (Αμερική)	2.500
566.	Θεοχάρης Δημήτριος Γ.	2.000	626.	Χαμηλός Νίκος Γ. (Καναδάς)	8.000
567.	Θεοχάρης Γιώργος Δ.	2.000	628.	Κυριαζή Πηνελόπη	2.000
568.	Τσιρώνης Ευάγγελος Δ.	2.000	630.	Δανιήλ Άρης Δ.	2.000
569.	Τσιρώνη Ιωάννα (Αυστραλία)	2.000	632.	Χαραλάμπους Γιώργος Ευθ.	2.000
570.	Τσιρώνης Δημήτριος Ευαγ.	1.500	633.	Μώρης Θόδωρος Π.	5.000
571.	Τσιρώνης Παναγιώτης Δ.	1.500	634.	Δανιήλ Βασίλης Δ.	3.500
572.	Τσιρώνης Βασίλης Δ.	1.500	635.	Δανιήλ Νίκος Δ.	5.000
573.	Τσίγας Ευάγγελος Ευθ.	5.000	636.	Χαμηλός Κώστας Ι.	2.000
574.	Τσούτσουρας Γιώργος	5.000	637.	Αχλαδάς Φρατζέσκος Δ.	3.500
575.	Τούμπας Δημ. Ευθ.	5.000	638.	Σταθάκη Πόπη Π. στη μνήμη	
576.	Κωστόπουλος Γιώργος Χαρ.	5.000		του συζύγου της Παναγιώτη και	
577.	Αχλαδάς Λάμπρος Ζ.	5.000		του πατέρα της Νικ. Χαραλάμπους	10.000
578.	Αχλαδά Κων/να Λ.	2.500	639.	Σταθάκης Θανάσης Π. στη μνήμη	
579.	Μαλιβίτσης Νίκος Γ.	5.000		του πατέρα του Παναγιώτη και	
580.	Μαλιβίτση Ευδοκία Ν.	5.000		του παππού του Νικ. Χαραλάμπους	12.000
581.	Βλάχος Νίκος Ι.	5.000	640.	Σταθάκης Νίκος Π. στη μνήμη του	
582.	Αυγερινός Παναγιώτης Ευαγ.	2.000		πατέρα του Παναγιώτη και	
583.	Μουστάκας Δημήτριος	5.000		του παππού του Νικ. Χαραλάμπους	10.000
584.	Παπανδρέου Αριστείδης	2.000	641.	Μαντάς Σπύρος στη μνήμη	
585.	Μώρης Γιώργος Νικ.	5.000		του θείου του Βασίλη Κολλύρη	2.000
586.	Γεωργίου Γιώργος	2.000	642.	Μαντά Ζωή στη μνήμη των γονέων της	2.000
587.	Κολλύρη Αθανασία Π.	5.000	643.	Κόλλιας Δημ. Ν. στη μνήμη του πατέρα του.	2.000
588.	Κολλύρη Αγγελική π.		644.	Αλεξίου Κουβαριώτου Μάρθα	
589.	Βασιλείου Βασ.Γ.	2.000		στη μνήμη του πατέρα της	5.000
590.	Οικογ. Αθ. Ραπτοπούλου στη μνήμη		645.	Αλεξίου Όλγα στη μνήμη του πατέρα της	5.000
	του πατέρα του Αγγελή Σίμου.	5.000	646.	Αφέντης Ανδρέας	2.000
591.	Κυριαζής Αθανάσιος Κ.	5.000	648.	Κωστόπουλος Θανάσης στη μνήμη	
592.	Κολλύρης Νίκος ι.	5.000		των γονέων του Αγγελή και Αικατερίνης	3.500
593.	Κολλύρης Γιάννης Ν.	5.000	649.	Μπουρτζάλα Άννα (Λαμία)	3.500
594.	Αντωνίου Θανάσης Φ.	2.000	650.	Τριανταφύλλου Ευθυμία(Λαμία)	3.500
595.	Αυγερινού Μαρία Ν.	2.500	651.	Τομαράς Γιώργος (Λαμία)	3.500
596.	Αυγερινού Γαρυφαλιά Ν.	2.500	654.	Αχλαδάς Νίκος (Λαμία)	2.000
597.	Μώρης Λουκάς Ν. στη μνήμη		655.	Βασιλοπούλου Σούλα (το γένος	
	της θείας του Ασημίνας Ν. Χριστοδούλου	15.000		Χαρ. Μαλεβίτση) στη μνήμη του πατέρα της	
598.	Αλεξίου Δήμος Ι.	5.000		και της αδελφής της Κωνσταντίνας	5.000
599.	Αλεξίου Αγαπητός Ι.	5.000	658.	Αλεξόγλου Μάρω και Αλεξόγλου Μανούσω	
600.	Παπαταξιάρχου Παναγιώτης Ευθ.	2.500		στη μνήμη του πατέρα της Απ. Αλεξόγλου	10.000
601.	Κυριαζής Μιχάλης Αθ.	2.000	659.	Δερμάνης Πάνος στη μνήμη	
602.	Σερέτη - Μώρη Γιώτα	3.000		του κουμπάρου του Αποστόλου Αλεξόγλου	5.000
603.	Τσιρώνης Βασίλης	3.500	660.	Τούμπας Κώστας Ε. (Θεσ/κη) στη μνήμη	
604.	Χαμηλός Ανδρέας Θεοδ.	5.000		των γονέων του	3.500
605.	Χαμηλού Γαρυφαλλιά στη μνήμη		662.	Χαμηλού Παναγιώτα Θ. (Αμερική)	4.000
	του συζύγου της Θεοδώρου και		663.	Μαλιβίτσης Γιώργος Δ. (Αμερική)	5.000
	του γαμπρού της Νικ. Φερμάνογλου	5.000	665.	Μώρη Αργυρώ Ν. στη μνήμη	
606.	Ξαφάκης Γιώργος στη μνήμη			της νύφης της Ασημίνας Χριστοδούλου	5.000
	του θείου του Γεωργίου Λευκαδίτη (Μερακλή)	2.500	666.	Λίτσος Γιώργος Α. (Αμερική)	5.681
607.	Ξαφάκη - Λευκαδίτου Μαίρη στη μνήμη		668.	Γεωργίου Νίκος στη μνήμη	
	του θείου της Γεωργίου Λευκαδίτη (Μερακλή)	2.500		του αδελφού του Παναγιώτη και γονέων του	5.000
608.	Τούμπα Βίκη Κ. στη μνήμη		669.	Μαύρος Παναγιώτης (Πανουργιά)	

ΣΥΝΔΡΟΜΕΣ

στη μνήμη Παναγ. Γεωργίου	11.857	για κοινωνικούς σκοπούς του Συνδέσμου	50.000
670. Χριστοδούλου Νίκος στη μνήμη		689. Ραπτόπουλος Δήμος	3.000
της συζύγου του Ασημίνας	50.000	690. Ραπτοπούλου - Τσουνάκα Κατίνα	3.000
671. Χριστοδούλου Παναγ. Ν. στη μνήμη		692. Παπαγεωργίου Κούλα	1.500
της μητέρας του Ασημίνας	20.000	693. Τζανέτος Γιώργος	1.000
672. Χριστοδούλου Λεωνίδας Ν. στη μνήμη		694. Κολλύρη Αθανασία	500
της μητέρας του Ασημίνας	20.000	695. Σεραφειμοπούλου Αθανασία	
673. Τομαράς Παναγιώτης Γ.	5.000	στη μνήμη του συζύγου της Ιωάννου	3.000
676. Παπαδόπουλος Μιχάλης	1.500	696. Μώρης Ευθύμιος Π.	500
677. Κομνάκος Αλέξης	5.000	697. Μαλιβίτσας Ευθύμιος (Λαμία) στη μνήμη	
678. Λίτσος Γιώργος Η. (Θεσ/κη) στη μνήμη		των γονέων του	3.000
του πατέρα του	5.000	698. Μπουρτζάλας Σπύρος και Μαρία στη μνήμη	
679. Τσίνας Κώστας (Καρδίτσα)	2.000	των γονέων τους και αδελφών τους	5.000
680. Γεωργίου Γ. στη μνήμη		701. Γιαννόπουλος Πάκης	
των πεθερικών του Ευθυμίας και Κ. Κυριαζή	10.000	για κοινωνικούς σκοπούς	50.000
681. Κόλλια Μαρίτσα Γ.	10.000	702. Ευστ. Παν. Βοξαλιδη στη μνήμη	
682. Μώρης Παναγιώτης Ν.		της Καραμήτρινας	3.000
στη μνήμη Ασημίνας Χριστοδούλου	20.000	703. Παναγ. Ανδρουτσόπουλος Θεσ/κη	2.000
683. Τομαράς Φώτης (Βόλος)	5.000	Χωριανός μας που θέλησε να παραμείνει ανώνυμος	
684. Τομαράς Φώτης (Βόλος) στη μνήμη		προσέφερε μέσω του Συνδέσμου μας το ποσό των 50.000	
των προσφιλών συγγενών του	5.000	δρχ. με σκοπό να διατεθούν στην Εκκλησιαστική Επιτροπή	
685. Κόλλιας Στέφανος Δ.	5.000	για την εξυπηρέτηση αναγκών της Εκκλησίας.	
686. Κόλλια-Ζέρβα Μαρία Δ.	5.000	Ο Παναγ. Γ. Χριστοδούλου πρόσφερε στη μνήμη της Ασ.	
687. Κόλλια Ιωάννα Δ.	5.000	Χριστοδούλου δέκα καρέκλες για την εκκλησία της Αγίας	
688. Κοκκώνης Γιώργος Ι. (παιδικά ενδύματα ΗΡΑ)		Παρασκευής.	

ΕΙΣΦΟΡΕΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΑΓΟΡΑ ΓΡΑΦΕΙΟΥ

51. Ραπτόπουλος Γιώργος (Αμερική)	70.500	22. Μαρία Κατσαρέλη	15.000
52. Χρησιτίδης Δημ. και Γιώτα	15.000	23. Ήβη Γιάννη Δανιήλ	15.000
53. Ταξιάρχη Κων/να	10.000	Σύνολο	235.500
54. Πριόβολος Γιώργος και Ιωάννα	20.000		
55. Κόλλια Ζαχ. Βασιλική	15.000		
56. Ζούγρος Νικηφόρος	10.000		
57. Ραπτόπουλος Ζαχαρίας και Βούλα	25.000		
58. Ραπτόπουλος Γιάννης Ζ.	25.000		
20. Μπουρτσάλας Σπύρος & Μαρία	5.000		
21. Αλεξίου Φιλίτσα	10.000		

Τηλεοπτικές εμφανίσεις

Όσες φορές η εκπομπή της Φωτ. Πιπλή του ANTEENNA αναφέρεται σε λαογραφικά θέματα επικαλείται τις γνώσεις του χωριανού μας εκπαιδευτικού **Γώργου Χασιακού**.

Έτσι είχαμε την ευκαιρία να τον ακούσουμε σε εκπομπή του Φεβρουαρίου για θέματα του δίσεκτου έτους και των προλήψεων αλλά εκτενέστερα στην εκπομπή του Σαββάτου 23-3-1996 για ιστορικά θέματα του απελευθερωτικού αγώνα του 1821.

ΠΑΣΧΑΛΙΝΗ ΠΡΟΕΤΟΙΜΑΣΙΑ

Αν και ο καιρός δεν έχει ακόμη δείξει τη διαγωγή του οι χωριανοί μας ετοιμάζονται για να γιορτάσουν το Πάσχα μαζί με τον ερχομό της Άνοιξης. Οι οικογένειες καθαρίζουν τις σούβλες για το ψήσιμο των αρνιών και ο Πρόεδρος έδωσε εντολή να καθαρίσουν τα αλάνια για να στηθούν οι ψησταριές. Εν τω μεταξύ ο επιχειρηματίας Τάκης Βλάχος θα μας προμηθεύσει και φέτος καθαρότατα αρνιά από γειτονικές στάνες. Αλλά και το κατάστημα του Παναγιώτη Σκούφου ετοιμάζεται να λειτουργήσει αυτές τις μέρες και να μας εξυπηρετήσει για όλη την καλοκαιρινή περίοδο. Δεν μένει παρά να ευχηθούμε για άλλη μια φορά ΚΑΛΗ ΑΝΑΣΤΑΣΗ.

“Η ΚΟΥΚΟΥΒΙΣΤΑ”

Τριμηνιαία εφημερίδα

♦
Ιδιοκτησία: Σύνδεσμος Καλοσκοπιτών
Παρνασσίδας “Η ΑΓΙΑ ΤΡΙΑΣ”

♦
Υπεύθυνος σύμφωνα με τον Νόμο
Αθ. Ν. Μαλεβίτσης
Πρόεδρος Διοικ. Συμβουλίου
Σωκράτους 79-81 Αθήνα 10432
Τηλ: 5238158

♦
Φωτοστοικειοθεσία
Αριστέα Ι. Καρπούζη
Εκδόσεις - Γραφικές τέχνες
Θεοδοσίου 21 & Πετρούπολης Ν. Λιόσια
Τηλ. 2629 757 - 2619 003 Fax: 2629 757